

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ!

Ο BOSS (Σώτος Βοσκαρίδης) ξεκλειδώνει για μάς τον μαγικό κόσμο της γελοιογραφίας!

Συνέντευξη με τον κ. Ανδρέα Καουρή, Δήμαρχο, Δημοσιογράφο, Συγγραφέα «Είναι υποχρέωσή μας να δικαιώσουμε τον αγώνα της απελευθέρωσης της Κύπρου...»

Ο Κορνωϊός σαρώνει τα πάντα, αλλά εμείς:

- δημιουργούμε ασταμάτητα
- παράγουμε έργα
- εκπαιδευόμαστε εξ αποστάσεως
- ατενίζουμε το μέλλον μ' αισιοδοξία!

Χαιρετισμός της Διευθύντριας

του Γυμνασίου Μακεδονίτισσας, κ. Σοφούλας Αχεριώτου

Με ιδιαίτερη χαρά και συγκίνηση χαιρετίζω τη φετινή έκδοση της εφημερίδας «Εν Πλω», εκφραστικού οργάνου των μαθητών και μαθητριών του Γυμνασίου Μακεδονίτισσας και συγχαίρω θερμά όλους, όσοι συνέβαλαν με οποιονδήποτε τρόπο στην έκδοσή της.

Ξεκινώντας τη φετινή σχολική χρονιά γνωρίζαμε ότι ο αγώνας θα ήταν ωραίος αλλά και δύσκολος. Στόχος μας ήταν να πλάσουμε σωστούς ανθρώπους και ολοκληρωμένες προσωπικότητες, που να διακρίνονται όχι μόνο στον χαρακτήρα και την επίδοση αλλά και την ενεργό συμμετοχή τους στα κοινά, μέσα από ποικίλες δραστηριότητες.

Παρά τις δυσκολίες και τα εμπόδια που συναντήσαμε σε αυτή την ευγενική προσπάθεια, ο αγώνας καρποφόρησε και τα αποτελέσματά είναι ενθαρρυντικά.

Η έκδοση της εφημερίδας «Εν Πλω», είναι απόσταγμα συλλογικής και επίπονης προσπάθειας, που καταγράφει και προβάλλει όχι μόνο τις αξιόλογες δυνατότητες των μαθητών μας αλλά και την προσωπικότητά τους.

Είναι μέσα από αυτό το εκφραστικό όργανο του Σχολείου μας, που δίνεται η ευκαιρία στους μαθητές μας να εκφράσουν τις σκέψεις,

τις απόψεις, τις θέσεις, τα συναισθήματά τους και να ασκήσουν κριτική σε ποικίλα θέματα σχολικού και δημόσιου ενδιαφέροντος.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες εκφράζω στα μέλη της Επιτροπής Εκδόσεων που εργάστηκαν με προθυμία, υπευθυνότητα και ζήλο, στην κ. Αχνιώτου Παναγιώτα, ΒΔ φιλόλογο και κ. Ορφανίδου Σοφία και Μεσομέρη Κάλια, φιλόλογους.

Θερμές ευχαριστίες και στον Σύνδεσμο Γονέων του Σχολείου μας για την οικονομική στήριξή τους, χωρίς την οποία η έκδοση της εφημερίδας θα ήταν αδύνατη.

Σ. Αχεριώτου
Διευθύντρια

Χαιρετισμός της προέδρου του Συνδέσμου Γονέων και Κηδεμόνων του Γυμνασίου Μακεδονίτισσας, κ. Μαριλένας Κρητιώτου

Καταρχάς, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους καθηγητές/τριες και μαθητές/τριες του Γυμνασίου μας για την πρωτοβουλία τους να εκδώσουν και φέτος τη σχολική μας εφημερίδα, ιδιαίτερα σε αυτές τις δύσκολες στιγμές που περνάμε όλοι. Η έκδοση της εφημερίδας αγκαλιάζεται κάθε χρόνο από τον Σύνδεσμο και ιδιαίτερα κατά τη φετινή σχολική χρονιά, που είναι εδώ για να μάς θυμίσει ότι η ζωή συνεχίζεται και σε αντίξοες συνθήκες, αφού η παρούσα πανδημία μάς διδάσκει να είμαστε δυνατοί, να στηριζόμαστε σε αρχές και αξίες που μάθαμε από την παιδική μας ηλικία όπως είναι η οικογένεια και το σχολείο, αλλά και να μπορούμε ως ελεύθεροι και σκεπτόμενοι πολίτες να εκφράζουμε τις απόψεις μας και να παίρνουμε θέση στα τεκταινόμενα της κοινωνίας. Είμαστε αισιόδοξοι ως γονείς ότι τα παιδιά μας θα επιστρέψουν με ασφάλεια στα σχολεία και στην καθημερινότητά τους και ότι η ζωή μας θα πάρει τη δική της πορεία. Μέσα από αυτό θα βγούμε δυνατότεροι, πιο αποφασιστικοί

και σίγουρα πιο δεμένοι με τους ανθρώπους που αγαπάμε! Ένα μεγάλο μπράβο στις καθηγήτριες κ. Ορφανίδου Σοφία και Μεσομέρη Νεάρχου Κάλια, καθώς και στα παιδιά μας για τον χρόνο που αφιέρωσαν για να έχουμε στα χέρια μας και τη φετινή έκδοση της εφημερίδας. Σε μία κοινωνία που όλα γίνονται ηλεκτρονικά, το να έχουμε τη δυνατότητα να μπορούμε να περάσουμε μηνύματα με τον παραδοσιακό τρόπο έκδοσης της εφημερίδας είναι πολύ σημαντικό. Θέλουμε να ξέρετε ότι ο Σύνδεσμος Γονέων ήταν και θα είναι πάντα δίπλα σας, για ό,τι κι αν χρειαστείτε!

Χαιρετισμός του Προέδρου του Κεντρικού Μαθητικού Συμβουλίου

Με πολλή συγκίνηση και χαρά ως πρόεδρος του Κ.Μ.Σ. σάς απευθύνω λίγα λόγια για όσα αισθάνομαι για το σχολείο μας και την παρούσα σχολική χρονιά. Είμαστε τυχεροί, αγαπητοί συμμαθητές, που μάς δίνεται η ευκαιρία να φοιτούμε σ' αυτό το σχολείο με καθηγητές που μάς αγαπούν και φροντίζουν, όχι μόνο για τη μόρφωση, αλλά και τη διαπαιδαγώγησή μας. Οφείλουμε τόσα πολλά στους καθηγητές μας που είναι σαν δεύτεροι γονείς μας. Ο Μέγας Αλέξανδρος είπε «στους γονείς μου οφείλω το ζην και στους δασκάλους μου το ευ ζην». Το κυριότερο, μάς έχουν μάθει να αγαπάμε τον συνάνθρωπό μας και την πατρίδα μας. Μάς έχουν μάθει να αγωνιζόμαστε στη ζωή, να αναζητάμε την αλήθεια, να είμαστε αισιόδοξοι και να ελπίζουμε σε καλύτερες μέρες.

Η πατρίδα μας σήμερα περνά κρίσιμες μέρες, γι' αυτό και εμείς, ως αυριανοί πολίτες οφείλουμε να δώσουμε τον καλύτερο εαυτό μας. Μπορεί τα προβλήματα του σχολείου να 'ναι πολλά και να ονειρευόμαστε ένα ιδανικό σχολείο, αλλά όταν υπάρχει αγάπη και θέληση όλα τα προβλήματα λύνονται.

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, οι συνθήκες ζωής μας άλλαξαν λόγω και της πανδημίας. Ανατράπηκαν τα δεδομένα, οι συνθήκες, η ζωή μας. Όμως παραμένουμε αισιόδοξοι και δυνατοί. Ας μην ξεχνούμε ότι οι γονείς μας έζησαν σε δυσκολότερες εποχές.

Επομένως, κι εμείς θα μάθουμε να ζούμε και να μορφωνόμαστε κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες. Όταν υπάρχει θέληση, επιμονή και δημοκρατικός διάλογος, όλα μπορούν να λυθούν μέσα σ' ένα πνεύμα συνεργασίας.

Αγαπητοί συμμαθητές, εκ μέρους και του Κ.Μ.Σ., θα θέλαμε να σάς ευχαριστήσουμε που ήσασταν δίπλα μας τη σχολική αυτή χρονιά και να είστε σίγουροι πως οποιδήποτε κλάδο κι αν ακολουθήσετε στο μέλλον, θα πετύχουμε και θα βρούμε τον δρόμο που ταιριάζει στον καθένα μας. Θα ήταν ευχής έργο αν στο μέλλον είχαμε μια επικοινωνία μεταξύ μας για να δούμε με ποιο τρόπο ο καθένας μας προσφέρει σ' αυτήν την ταλαίπωρη πατρίδα.

Κλείνοντας, θα ήθελα να ευχηθώ σε όλους ένα λαμπρό μέλλον για επίτευξη των προσωπικών του στόχων, αλλά και για το καλό της πατρίδας μας.

Νεκτάριος Γεωργιάδης, Γ4

ΕΝ ΠΛΩ

ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΤΙΣΣΑΣ

Υπεύθυνος – Ιδιοκτήτης:
Σοφούλα Αχεριώτου

Υπεύθυνη Ύλης:
Παναγιώτα Αχνιώτου, ΒΔ

Υπεύθυνοι έκδοσης:
Σοφία Ιωάννου Ορφανίδου
Κάλια Μεσομέρη Νεάρχου

Συγγραφική – Συντακτική Ομάδα:

Θεόδωρος Παρασκευά, Α1
Πέτρος Καλύβας, Α1
Κυριακή Παφίτη, Α1
Σύλβια Κυριακοπούλου, Α3
Ασπασία Ζήνωνος, Α4
Σιμώνη Χατζηλαζάρου, Α4
Μιχάλης Πογιατζής, Α4
Δημήτρης Γεωργίου, Α6
Άνη Ιωαννίδου, Β2
Ειρήνη Κετίρη, Β2
Γεωργία Αλεξάνδρου, Β4
Νικολέτα Χριστοφόρου, Β4
Ισαβέλλα Σάββα, Β5
Κωνσταντίνος Γεωργίου, Β5
Αμαλία Ιωάννου, Β6
Ελένη Πλουτάρχου, Β6
Αχιλλέας Αργυρού, Β6
Ευδοκία Χριστοφόρου, Β6
Δέσποινα Σταυρινού, Β6
Δέσποινα Παπαγεωργίου, Β6
Μαρία Γεωργίου, Β6
Κωνσταντίνος Κυριάκου, Β6
Μαρίνα Χριστοδοπούλου, Β7
Ελένη Κλεάνθους, Β7
Άντρεα Ιωάννου, Β7
Σοφοκλής Σάββα, Γ1
Μικαέλλα Αντωνίου, Γ1
Κυριακή Καίμη, Γ1
Κλεονίκη Παπαστεριανού, Γ1
Κωνσταντίνα Ιωάννου, Γ1
Νεφέλη Ρίχτερ, Γ3
Σάββη Γιάννου, Γ3
Θέκλα Πετροκώστα, Γ4
Χριστίνα Αναστασία Αντωνίου, Γ4
Νεκτάριος Γεωργιάδης, Γ4
Άντρεα Κτωρή, Γ4
Ελευθερία Γρηγορίου, Γ5
Μαρία Ανδρέου, Γ5
Λυγία Φοινιώτου, Γ5
Έλση Περκεσιάνι, Γ7

Σχεδιασμός Εξωφύλλου:
Κυριακή Καίμη, Γ1

Φωτογραφίες:
Μαθητές της συντακτικής ομάδας

Η παρούσα έκδοση είναι μια χορηγία του Συνδέσμου Γονέων του Γυμνασίου Μακεδονίτισσας, τον οποίο θερμά ευχαριστούμε.

Σημείωμα Συντακτικής Ομάδας

«Εμείς γι' αλλού κινήσαμε, κι αλλού η ζωή μας πάει» λέει το λαϊκό άσμα και εκφράζει απόλυτα την παρούσα κατάσταση που βιώνουμε. Η συντακτική ομάδα του *Εν Πλω* κλήθηκε φέτος, ως καλός καραβοκύρης, να αντέξει και να διαχειριστεί τις φουρτούνες, τ' άγρια κύματα και τον θυμωμένο Ποσειδώνα. Και τα κατάφερε! Δεν πτοήθηκε, δεν δειλίασε, δεν έχασε τον δυναμικό της χαρακτήρα, έστω κι αν έξω μαίνεται με μένος ο Κορωνοϊός. Μ' ένα οξύμωρο τρόπο «Μένοντας στο σπίτι» σαλπάρουμε σε ταξίδια αλλιώς... Πετάρουμε με τα φτερά της φαντασίας, αναμετρηθήκαμε με τη δύναμη της λογοτεχνίας, φλερτάραμε με τη δημιουργικότητα, γοητευτήκαμε με τις γελοιογραφίες του μοναδικού μας Boss, προβληματιστήκαμε ποικιλοτρόπως με την αγωνιστικότητα του κ. Καουρή και καταφέραμε περνώντας από χίλια μύρια κύματα να ελλιμενιστούμε επιτυχώς!

Η Μακεδονίτισσα είναι περιοχή του Δήμου Έγκωμης στην πόλη της Λευκωσίας, όπου βρίσκεται το σχολείο μας, το Γυμνάσιο Μακεδονίτισσας. Πήρε το όνομά της από το παλιό Μοναστήρι της Παναγίας Μακεδονίτισσας, γύρω από το οποίο αναπτύχθηκε οικισμός. Το επώνυμο της Παναγίας ως Μακεδονίτισσα προέρχεται πιθανότατα από το φυτό «μακεδονίσιον» που σημαίνει μαιντανός. Το πότε ακριβώς κτίστηκε το μοναστήρι είναι άγνωστο, όμως βρισκόταν εκεί πιθανόν από την περίοδο της Ενετοκρατίας. Το μοναστήρι διατηρήθηκε μέχρι τα τέλη του 19ου αιώνα, ενώ σήμερα στον χώρο του παλαιού μοναστηριού λειτουργεί ο Ιερός Ναός Παναγίας Μακεδονίτισσας.

Λίγο πριν τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, κτίστηκε στα δυτικά σύνορα της Μακεδονίτισσας το Διεθνές Αεροδρόμιο Λευκωσίας, που μέχρι το 1974 ήταν το μοναδικό πολιτικό αεροδρόμιο που λειτουργούσε στο νησί. Η ίδρυσή του έδωσε μεγάλη ανάπτυξη στην περιοχή και στο οδικό δίκτυο. Ωστόσο, μετά την τουρκική εισβολή, παραμένει δυστυχώς εκτός λειτουργίας στην περιοχή της Πράσινης Γραμμής.

Ο ξακουστός «τύμβος» της Μακεδονίτισσας, για τον οποίο είναι γνωστή η περιοχή μας, είναι ένα στρατιωτικό νεκροταφείο Ελλήνων και Ελληνοκυπρίων πεσόντων κατά την τουρκική εισβολή. Εκεί βρίσκονται επίσης μνήματα Ελλήνων αξιωματικών που έπεσαν σε προηγούμενους αγώνες της Κύπρου για ελευθερία. Στον χώρο αυτό, μάλιστα, υπάρχει και το αεροπλάνο τύπου «Noratlas» που καταρρίφθηκε από φιλικά πυρά, όταν μετέφερε την 1η Μοίρα Καταδρομών των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων που έρχονταν στην Κύπρο για την υπεράσπιση του νησιού. Ο ιστορικός αυτός χώρος αποτελεί μέρος της ιστορίας μας και πηγή έμπνευσης για συνέχιση του αγώνα για απελευθέρωση από την τουρκική Κατοχή και επανένωση του νησιού.

Άλλα μνημεία που βρίσκονται εντός των ορίων της Μακεδονίτισσας είναι των αγωνιστών της ΕΟΚΑ Ηλία Παπακυριακού, Στυλιανού Λένα και Ανδρέα Αβρααμίδη, των πεσόντων αγνοουμένων Κερυνειωτών και των θυμάτων της 11ης Ιουλίου 2011 στο Μαρί. Είναι σημαντικό να αναφέρουμε ότι την περιοχή μας αναδεικνύουν επίσης το γνωστό Μακάριο στάδιο, η Διεθνής Κρατική Έκθεση, το Εθνικό στάδιο Αντισφαίρισης, το Πολυπροπονητήριο «Ευάγγελος Φλωράκης», το κλειστό γυμναστήριο «Λευκόθεο» και το κλειστό γυμναστήριο «Ελευθερία».

Αξιόλογη υπήρξε η περιοχή μας στην ιστορία του τόπου γενικότερα, ωστόσο συνεχίζει να προσφέρει στον πολιτισμό μας ακόμα και σήμερα. Μια σύντομη περιήγηση στον χώρο και με μια προσεκτική ματιά, μπορείς να ανακαλύψεις και να εκτιμήσεις περισσότερο τον πλούτο και τη σημασία της περιοχής.

Αντρεα Κτωρή, Γ4

Χριστίνα Αναστασία Αντωνίου, Γ4

Νεφέλη Ρίχτερ, Γ3

Σημαιοφόροι και Παραστάτες Σχολικής Χρονιάς 2019 - 2020

Ο Καθηγητικός Σύλλογος του Γυμνασίου Μακεδονίτισσας, μετά από συνεδρίαση στις 25 Σεπτεμβρίου 2019, με την υπ' αριθμό 4η Πράξη του, ανακήρυξε τους σημαιοφόρους και παραστάτες του Σχολείου για τη Σχολική Χρονιά 2019 - 2020. Η κατάταξη έγινε σύμφωνα με την τελική επίδοση και το ήθος των μαθητών, κατά το προηγούμενο σχολικό έτος και σύμφωνα με την εγκύκλιο του Υπουργείου Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας, με αρ. φак. 7.19.09 και ημερομηνία 25 Σεπτεμβρίου 2018.

Σημαιοφόροι:

1. Αντωνίου Χριστίνα Αναστασία, Γ4, Λάβαρο, 2. Πετροκώστα Θέκλα, Γ4, Ελληνική Σημαία, 3. Παυλιδη Μαρία Χριστίνα, Γ2, Κυπριακή Σημαία

Παραστάτες:

4. Γεωργίου Νατάσα, Γ3, 5. Γιαννούρας Βασίλης, Γ6, 6. Καίμη Κυριακή, Γ1, 7. Μιχαηλίδης Δημήτρης, Γ3, 8. Φυλακτού Άντρεα, Γ3, 9. Γραμμενίδου Χρυσωπή, Γ6, 10. Κτωρή Άντρεα, Γ4, 11. Μπέκος Ιωάννης, Γ4

Αναπληρωματικοί:

12. Γιαννούρας Πέτρος, Γ6, 13. Παρσεκιάνι Άλεξ, Γ7

Διακρίσεις μαθητών/τριών Γυμνασίου Μακεδονίτισσας:

1) Διαγωνισμός Στατιστικής (εθνική φάση του Ευρωπαϊκού Διαγωνισμού Στατιστικής)

Τρίτη θέση κατέλαβαν ο μαθητής Γιαννούρας Βασίλης, Γ6 και οι μαθήτριες Γεωργίου Ματίνα, Γ3 και Αντωνίου Χριστίνα Αναστασία, Γ4 (γυμνασιακός κύκλος).

2) Επαρχιακός Διαγωνισμός Μαθηματικών:

Έπαινος, Γεωργίου Ματίνα, Γ3.

3) Διαγωνισμός του ΥΠΠΑΝ με θέμα «Στοιχεία Πολιτιστικής Κληρονομιάς του τόπου καταγωγής μου»:

Α' έπαινο έλαβε το διήγημα «Κάποτε στην Κυθρέα», Ιωάννου Άντρεα, Β7.

4) 9ος Παγκύπριος Μαθητικός Διαγωνισμός Εικαστικών Τεχνών:

Τρίτο βραβείο, Γλυπτική, τρισδιάστατη κατασκευή από τα παιδιά των τμημάτων Β2 και Β3.

5) 9ος Παγκύπριος Μαθητικός Διαγωνισμός Εικαστικών Τεχνών:

Έπαινος, Αφίσα, Μιχαήλ Μαγδαληνή, Β5.

3ο βραβείο τρισδιάστατη κατασκευή Β2, Β3 Έπαινος, Μιχαήλ Μαγδαληνή, Β5

Αλλάζω συνήθειες ...

Τα σκουπίδια δεν είναι σκουπίδια απλά φανταστείτε τα αλλιώς!

Ένα καρότσι δεν είναι σκουπίδι, μεταμορφώνεται σε καρέκλα.

Δοκιμάστε το κι εσείς ...

Φερθείτε έξυπνα και εξοικονομήστε χρήματα ...

Σκεφτείτε έξυπνα και σώστε το περιβάλλον ...

Στο πλαίσιο του διαγωνισμού με θέμα «Αλλάζω συνήθειες - Δίνω ζωή στα απορρίμματά μου», που πραγματοποιήθηκε από το Τμήμα Περιβάλλοντος σε συνεργασία με το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο Κύπρου, ομάδα πέντε μαθητών του σχολείου μας, απαρτιζόμενη από τους μαθητές και μαθήτριες: Δημήτρης Νίπτης, Γ1, Ελένη Νίκου, Γ2, Ράσσελ Βικραμασίγκαμ Γ5, Ευστάθιος Χαραλάμπους Γ5, Μαρία Κυριάκου Γ4, μαζί με τις καθηγήτριες Φυσικής, κ. Σπανού Κυριακή και Παναγή Μαρίνα, συμμετείχαν με την κατασκευή «Πράσινη καρέκλα».

Με τη δημιουργία της πράσινης καρέκλας, από ένα πεταγμένο παλιό καρότσι υπεραγοράς, καταφέραμε να δημιουργήσουμε ένα μοντέρνο παγκάκι - καρέκλα για το

καινούριο κίσκι του σχολείου μας. Κατά τη διάρκεια της εργασίας μας, μπήκαμε στη διαδικασία να σκεφτούμε τρόπους μεταποίησης του καροτσιού. Με τη συνεργασία και ανταλλαγή ιδεών προέκυψαν έξυπνες ιδέες. Παράλληλα, συμπεράναμε ότι η ανακύκλωση σκουπιδιών είναι χρήσιμη και υπόθεση όλων μας!

Πολλές φορές ακούμε τους γονείς μας να λένε σε συγγενείς και φίλους ότι τα μικρά τους γλυκά παιδάκια είναι λες και έχουν απαχθεί, λες και έχουν εξαφανιστεί και στη θέση τους βρεθήκαμε εμείς. Μάς κατηγορούν ότι έχουμε συνέχεια νεύρα και είμαστε πάντα έτοιμοι για τσακωμούς και συγκρούσεις. Ξέχασαν, όπως φαίνεται, τα δικά τους! Πιστεύουν ότι οι γιαγιάδες μας και οι παππούδες μας δεν μάς έχουν πει τι έκαναν αυτοί στην εφηβεία; Ή μήπως δεν αντιλαμβάνονται ότι και για εμάς η εφηβεία είναι δύσκολη;

Η μετάβαση από τον κόσμο των παιδιών στον κόσμο των ενηλίκων είναι ιδιαίτερα τρομαχτική και για εμάς. Βλέπουμε τους εαυτούς μας να αλλάζουν σωματικά, βιολογικά αλλά και πνευματικά και αυτό μάς φορτώνει ανασφάλεια. Είναι μια δύσκολη περίοδος, γεμάτη αντιφάσεις και συνεχώς νιώθουμε εσωτερικούς σεισμούς που μάς σείουν συθέμελα. Ξυπνάμε και νιώθουμε πολλές φορές μία αχαλίνωτη επαναστατικότητα, σκεφτόμαστε τρόπους για να αλλάξουμε τον κόσμο και ξαφνικά στις 7:35 π. μ βρισκόμαστε αγουροξυπνημένοι και αμίλητοι σε μία παγερή αίθουσα. Ακούμε πληροφορίες - που πολλές φορές μάς αφήνουν αδιάφορους - κι έτσι δεν αργεί να ξεκινήσει η δυσθυμία, η απογοήτευση, η ραθυμία. Οι καθηγητές/τριές μας απογοητεύονται, πολλές φορές μαζί μας, αλλά ίσως να έχουν ξεχάσει ότι για τις όποιες εκρήξεις μας ευθύνεται σε μεγάλο βαθμό η εφηβική ηλικία, η οποία μας δίνει μια διαφορετική στάση απέναντι στη ζωή.

Από την άλλη, όμως, γουστάρουμε τρελά που είμαστε έφηβοι. Αυτή η ζωντάνια και η ενεργητικότητα που νιώθουμε μάς κάνει να πιστεύουμε ότι μπορούμε να κατακτήσουμε τα όνειρά μας. Δεν μάς αφορούν οι δυσκολίες, δεν πτοούμαστε από τα προβλήματα των μεγάλων. Η δίψα μας για ζωή, ο ενθουσιασμός και το πείσμα μας μάς επιτρέπουν να σχεδιάζουμε τη ζωή μας όσο πιο όμορφα μπορούμε. Χωρίς περιορισμούς, χωρίς τα πρέπει και τα μη, χωρίς να φοράμε τα προσωπεία των μεγάλων, απορρίπτοντας ταυτόχρονα την απαισιοδοξία τους.

Αυτοί είμαστε λοιπόν. Τα παιδιά που βρίσκονται στον δρόμο της ενηλικίωσης, που είμαστε πρόθυμα να μάθουμε μόνο όσα μάς αφορούν, που θέλουμε να παλέψουμε, που θέλουμε μόνοι μας να χαράξουμε τη δική μας πορεία στη ζωή. Μη μας καταδικάζετε! Απλά ακούστε μας!

Παπαγεωργίου Δέσποινα, Β6
Σταυρινού Δένα, Β6

Παιδική ηλικία

Κάποτε παίζαμε στην αυλή του σχολείου και όταν το κουδούνι κτυπούσε, τρέχαμε στις τάξεις. Μετρούσαμε μαζί 1,2,3,4,5, ... Τώρα δε μετράς την αγάπη, δε μετράς την ελευθερία. Τι είναι πιο ισχυρό η δύναμη ή η αγνή καρδιά ενός παιδιού; Μια σταγόνα που κυλά σε ένα φύλλο ενθουσιάζει τα παιδιά και συμβολίζει την αθωότητα. Μια μέλισσα που πιάνει τη γύρη από ένα λουλούδι ξυπνά τη φαντασία των παιδιών και δημιουργεί τα όνειρά τους στον δικό τους μοναδικό κόσμο, τον παράδεισο της παιδικής ηλικίας. Πόσα κάνουν αν τα ενώσεις όλα μαζί; Ο δάσκαλος δεν ξέρει, μα εμείς ξέρουμε. Κάνουν την καρδιά των παιδιών να πλημμυρίζει από ΑΓΑΠΗ και την καρδούλα των ενηλίκων να πλημμυρίζει από ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ. Παιδιά είναι τελικά οι ενήλικες ακόμα στην καρδιά τους.

Σύλβια Κυριακοπούλου, Α3

Ο εθελοντισμός απλώνει χέρια που αγκαλιάζουν και βοηθούν ανθρώπους

Πρέπει να παραδεχτώ πως πριν προβληματιστώ για το θέμα του εθελοντισμού, δεν είχα αντιληφθεί απόλυτα τη σημαντικότητά του στη ζωή μας σήμερα. Σε μια σύγχρονη κοινωνία, που χαρακτηρίζεται από την αποξένωση των ανθρώπων, την αδιαφορία τους ως προς τον συνάνθρωπό τους και τον έξω κόσμο, αλλά και που καθημερινά κλονίζεται από σοβαρά κοινωνικά προβλήματα και μεγάλες φυσικές καταστροφές, οι διάφορες εθελοντικές οργανώσεις προσπαθούν να βελτιώσουν την ποιότητα ζωής, να απαλύνουν τον ανθρώπινο πόνο, να προστατεύσουν το περιβάλλον και το σημαντικότερο, να χαρίσουν απλόχερα χαμόγελα.

Δυστυχώς, τα ανθρώπινα δικαιώματα καταπατούνται και παραβιάζονται καθημερινά, σε όλο τον κόσμο. Γι' αυτό ακριβώς τον λόγο, υπάρχει μεγάλος αριθμός εθελοντικών οργανώσεων που μάχονται με πάθος υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η «Διεθνής Αμνηστία» είναι ένα εξαιρετικό παράδειγμα ενός παγκόσμιου εθελοντικού κινήματος με επτά εκατομμύρια μέλη, τα οποία αγωνίζονται όλα μαζί για να γίνουν σεβαστά τα ανθρώπινα δικαιώματα και να σταματήσουν οι παραβιάσεις τους.

Όπως όλοι γνωρίζουμε, εκατομμύρια παιδιά σε όλο τον κόσμο εγκαταλείπουν τα σπίτια και την πατρίδα τους για να μεταναστεύσουν, κυρίως λόγω της βίας, της φτώχειας και του πολέμου που βιώνουν σε αυτές. Αυτά τα παιδιά μπορεί να πέσουν θύματα εκμετάλλευσης, κακοποίησης, απαγωγής κι ακόμη κι αν καταφέρουν να ζήσουν ως πρόσφυγες σε αναπτυγμένες χώρες, αντιμετωπίζονται - στις πλείστες περιπτώσεις - ως ανεπιθύμητα. Μαθαίνοντας πως υπάρχουν εθελοντικές οργανώσεις σε διάφορες χώρες του κόσμου που συνεργάζονται, έτσι ώστε να προστατεύσουν αυτά τα παιδιά και να ευαισθητοποιήσουν τον κόσμο, μέ κατέκλυσε ένα κύμα ανακούφισης. Μία από αυτές τις σημαντικές οργανώσεις που βρίσκεται και στην

Κύπρο ονομάζεται "Hope for Children". Συνεργάζεται με εθνικούς, περιφερειακούς και διεθνείς οργανισμούς υπεράσπισης αυτών των παιδιών, έτσι ώστε να συμβάλουν στην προστασία των συμφορόντων των ευάλωτων αυτών παιδιών.

Οι οικονομικές και κοινωνικές δυσκολίες που βιώνουν πολλοί άνθρωποι στις μέρες μας, οδηγούν στην ανάγκη ύπαρξης πράξεων κοινωνικής αλληλεγγύης μέσω του εθελοντισμού. Πολλές πρωτοβουλίες πολιτών σε πολλές χώρες αναπτύχθηκαν εθελοντικά τα τελευταία χρόνια από διάφορους φορείς, με στόχο την ανακούφιση των συνανθρώπων μας που υποφέρουν. Λειτουργούν Κοινωνικά Παντοπωλεία στα οποία συλλέγονται τρόφιμα, ρουχισμός, φάρμακα, και τα οποία καλύπτουν πολλές ευπαθείς ομάδες πληθυσμού. Λειτουργούν Κοινωνικά Ιατρεία και Κοινωνικά Φαρμακεία που φροντίζουν μετανάστες, πρόσφυγες και άστεγους. Υπάρχουν χιλιάδες εθελοντικές οργανώσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα της υγείας, η δράση των οποίων βασίζεται στην εργασία των εθελοντών. Οι οργανώσεις αυτές, όπως είναι «Οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα», αποτελούνται από γιατρούς και νοσηλευτές, οι οποίοι προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε δεκάδες αποστολές ανθρωπιστικής βοήθειας παρέχοντας ιατροφαρμακευτική φροντίδα και ψυχοκοινωνική υποστήριξη. Αξιοσημείωτη είναι και η προσφορά του ιδρύματος «Σοφία για τα παιδιά», «Ένα όνειρο μια ευχή», «Άλκυονίδες», «Europa Donna», «Μικροί Εθελοντές» και αμέτρητες άλλες που προσφέρουν ποικιλοτρόπως στους συνανθρώπους μας.

Είναι αξιοθαύμαστο ότι υπάρχουν πολλές σημαντικές διεθνείς εθελοντικές οργανώσεις που προσφέρουν μεγάλη βοήθεια σε εκατομμύρια ανθρώπους ανά το παγκόσμιο. Η μεγαλύτερη εθελοντική οργάνωση είναι ο «Ερυθρός Σταυρός», ο οποίος περιθάλπει τραυματίες, προστατεύει αιχμαλώτους πολέμου και πρόσφυ-

γες, ενώ σε καιρό ειρήνης παρεμβαίνει σε περιπτώσεις φυσικών καταστροφών. Μια ακόμη από αυτές τις οργανώσεις είναι η "Unisef", που στηρίζεται κυρίως στην εθελοντική προσφορά του κόσμου και στα έσοδα από τις πωλήσεις των προϊόντων της. Ακόμη και η συγγραφέας των πολυαγαπημένων μου βιβλίων του Χάρι Πότερ έχει ιδρύσει το φιλανθρωπικό ίδρυμα Lumos, που πήρε το όνομά του από το αντίστοιχο ξόρκι που συναντάμε στα βιβλία, το οποίο «φωτίζει» ακόμη και το πιο σκοτεινό δωμάτιο.

Πιστεύω πως αξίζει επίσης να σημειωθεί πως σημαντική εθελοντική προσφορά πραγματοποιείται και σε σχέση με την προστασία του περιβάλλοντος, καθώς και με την περιποίηση αδέσποτων ζώων. Συναντάμε ακόμη, σε μεγάλο βαθμό, εθελοντικές προσπάθειες ανακύκλωσης ή εναλλακτικών πηγών ενέργειας. Διεθνής οργανισμός για τη διατήρηση και αποκατάσταση του φυσικού περιβάλλοντος είναι η "WWF" (World Wildlife Fund), στην οποία εκτός από τους εθελοντές πολίτες, συμμετέχουν και πολλοί επιστήμονες. Άλλη μία διεθνής, μη κυβερνητική, περιβαλλοντική οργάνωση είναι η «Greenpeace», η οποία με τη βοήθεια των εθελοντών που αναλαμβάνουν δράση για τις εκστρατείες της, ρίχνει φως στα πιο σημαντικά περιβαλλοντικά προβλήματα, έρχεται σε ειρηνική αντιπαράθεση με όσους τα δημιουργούν και προωθεί αποτελεσματικές λύσεις με σεβασμό στο περιβάλλον και τον άνθρωπο.

Η «Greenpeace» λέει πως «Δεν μπορούμε να οικοδομήσουμε αυτό το μέλλον μόνοι μας, αλλά μπορούμε να το φτιάξουμε μαζί.» Και όπως λέει και ο Αριστοτέλης: «Ποια είναι η ουσία της ζωής; Να υπηρετείς τους άλλους και να κάνεις καλό». Ας αναλογιστούμε επομένως ο καθένας τις δικές του ευθύνες για ένα καλύτερο κόσμο, απενίζοντας το μέλλον με αισιοδοξία!

Αντρεα Ιωάννου, Β7

Ψηφιακός Ηρόδοτος ... μια ματιά στην Ιστορία

Ο «Ψηφιακός Ηρόδοτος» είναι ένα πρωτοποριακό έργο διάσωσης και ανάδειξης ιστορικού αρχείου από την Κύπρο και το Αιγαίο μέσω της ψηφιοποίησής του. Καλύπτει όλη την επικράτεια της Κύπρου, την Κρήτη και νησιά του βόρειου και νότιου Αιγαίου.

Για την Κύπρο το έργο ξεκίνησε το 2013 από το ΡΙΚ (Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου) και ολοκληρώθηκε τον Φεβρουάριο του 2020. Έγινε σε δύο στάδια, τον «Ψηφιακό Ηρόδοτο» και τον «Ψηφιακό Ηρόδοτο II». Με τη χρήση της νέας τεχνολογίας έγινε η ψηφιοποίηση σημαντικού μέρους του μοναδικού οπτικοακουστικού αρχείου του ΡΙΚ, μέρος του ραδιοφωνικού του αρχείου, περισσότερες από μισό εκατομμύριο σελίδες κυπριακών εφημερίδων, καθώς και οι σημαντικότερες εφημερίδες που έχουν εκδοθεί στη Ρόδο και οι οποίες έχουν άμεση σχέση με την Κύπρο.

Πρωταρχικός στόχος του έργου είναι η διαφύλαξη της πολιτιστικής κληρονομιάς του τόπου μας διά μέσου του χρόνου και η προβολή του χθες, στις σημερινές και τις επόμενες γενιές. Τα πλεονεκτήματα της ψηφιοποίησης του αρχείου υλικού του ΡΙΚ είναι σημαντικά, αφού αποτελεί πλούσια και ανέξοδη πηγή πληροφοριών, η οποία επιτρέπει τη γρήγορη ενημέρωση για ιστορικά γεγονότα της ιδιαίτερής μας πατρίδας.

Οι τομείς δράσης του Αρχείου αφορούν το Τηλεοπτι-

κό, το Ραδιοφωνικό, το Μουσικό, το Φωτογραφικό Αρχείο, τη Βιβλιοθήκη, το Μουσείο Ραδιοτηλεόρασης ΡΙΚ και το Αρχείο Γραπτών Ντοκουμέντων. Σήμερα, ο επισκέπτης της ιστοσελίδας <https://www.digital-herodotus.eu/archive/> έχει πρόσβαση σε Αρχεία Εικόνας και Αρχεία Ήχου που αφορούν τομείς όπως: ενημέρωση, πολιτική, ψυχαγωγία, αθλητισμός, κοινωνία και πολιτισμός της Κύπρου για τα έτη 1929 μέχρι σήμερα. Το υλικό είναι προσβάσιμο, όχι μόνο στο ευρύ κοινό και τους ερευνητές, αλλά και σε άτομα της κατηγορίας ΑΜΕΑ.

Το φιλόδοξο αυτό έργο θέτει τον θεμέλιο λίθο μιας αέναης προσπάθειας διάχυσης της ιστορικής μας κληρονομιάς στους παγκόσμιους διαδικτυακούς χρήστες, οι οποίοι μπορούν να επικοινωνούν και μέσω του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου info@digital-herodotus.eu για κάθε δυνατή εισήγηση, παρατήρηση και εποικοδομητική κριτική.

Ευδοκία Χριστοφόρου, Β6

Επιλογή επαγγέλματος... μία από τις κρισιμότερες αποφάσεις στη ζωή μας

Όταν ο άνθρωπος ασκεί το επάγγελμά του συνειδητά, υπεύθυνα κι αποδοτικά, ωφελείται κι ο ίδιος και το σύνολο. Ο ίδιος, γιατί μόνο με το επάγγελμα μπορεί να πετύχει τον βιοπορισμό, την ψυχοπνευματική ολοκλήρωση και την κοινωνική καταξίωση. Η κοινωνία, γιατί η πρόοδος της σε πολιτισμικό και υλικό επίπεδο είναι το αθροιστικό αποτέλεσμα της πνευματικής και χειρωνακτικής εργασίας, που ασκούν τα μέλη της. Για να είναι, όμως, το αποτέλεσμα αυτό ατομικά και συλλογικά ωφέλιμο, απαραίτητη προϋπόθεση αποτελεί η σωστή επιλογή επαγγέλματος, μια από τις κρισιμότερες καμπές στη ζωή μας, καθώς καθορίζει, σε μεγάλο βαθμό, τη μετέπειτα επιτυχία κι ευτυχία μας.

Το επάγγελμα έχει ζωτική σημασία για τον άνθρωπο. Συντελεί στην προσωπική του ευδοκίμηση και στην κοινωνική ευημερία. Μέσω της εργασίας διευρύνονται οι γνωστικοί ορίζοντες του ατόμου και οξύνεται η κριτική του ικανότητα, γιατί αυτή ενθαρρύνει τον πνευματισμό και τον στοχασμό. Επιπλέον, η εργασία ευαισθητοποιεί και εξευγενίζει εσωτερικά τον άνθρωπο. Φέροντας εις πέρας μια εργασία, ο άνθρωπος νιώθει ψυχική ικανοποίηση. Οι άνθρωποι έρχονται κοντά, σε επικοινωνία, ενώ συνειδητοποιούν ο ένας την ανάγκη του άλλου. Στη σύγχρονη εποχή, με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που έδωσε στη φυσιολογία της η εξέλιξη της τεχνολογίας, η επιλογή επαγγέλματος απασχολεί ιδιαίτερα τους νέους. Στα λεγόμενα παραδοσιακά επάγγελλα προστέθηκε ένα πλήθος από νέες ειδικότητες που συνεχώς αυξάνονται. Ο νέος, λοιπόν, σ' ένα πρώιμο στάδιο της ζωής του, καλείται να πάρει μια απόφαση, αφού συνεκτιμήσει κάποιους παράγοντες, ώστε η επιλογή του να είναι επιτυχής.

Ο νέος πρέπει να συνειδητοποιήσει τις κλίσεις, τα ενδιαφέροντά του και να αξιολογήσει τις ικανότητές του, ώστε το επάγγελμα που θα επιλέξει να ανταποκρίνεται σ' αυτές. Έτσι το επάγγελμα δεν θα αποτελεί τυπική διαδικασία, αλλά ευδιάθετη, ευσυνειδητή και αποδοτική εκτέλεση ενός έργου. Όπως πολύ σωστά διαπίστωσε ο Κομφούκιος: «Διάλεξε μια δουλειά που αγαπάς και δεν θα χρειαστεί να δουλέψεις ούτε μία ημέρα στη ζωή σου». Επίσης, ο νέος θα πρέπει να εξετάσει τη δυνατότητα εύρεσης εργασίας στο αντικείμενο που πρόκειται να ειδικευθεί. Είναι προφανές πως δεν έχει απολύτως κανένα νόημα να σπουδάσει κανείς κάτι, για το οποίο δεν θα υπάρχει ζήτηση στην αγορά εργασίας. Επομένως, θα πρέπει να έχει μια, γενική έστω, άποψη του χώρου, στον οποίο θα κινηθεί επαγγελματικά, ώστε να γνωρίζει εκ των προτέρων τις δυσκολίες που θα συναντήσει και να είναι οπλισμένος με την απαραίτητη επιμονή και υπομονή. Τρίτη παράμετρος είναι οι απολαβές. Σήμερα από την οικονομική ευχέρεια του ατόμου, εξαρτώνται η παιδεία, η περίθαλψη, η ψυχαγωγία, ακόμη και το κοινωνικό του κύρος. Όσο λοιπόν πιο προσοδοφόρο είναι ένα επάγγελμα τόσο αποτελεσματικότερα μπορεί το άτομο να αντιμετωπίσει τις απαιτήσεις της σύγχρονης ζωής.

Πολλοί είναι και οι παράγοντες που επιδρούν στην επιλογή επαγγέλματος. Ο στενός οικογενειακός κύκλος ασκεί άμεσα ή έμμεσα την επίδρασή του. Οι γονείς και οι συγγενείς, επειδή επιθυμούν την καλύτερη - κατά την άποψή τους - επαγγελματική αποκατάσταση του παιδιού τους ή επειδή θέλουν το παιδί τους να πραγματοποιήσει τα δικά τους ανεκπλήρωτα όνειρα, υποδεικνύουν κάποια προτίμηση, χωρίς συχνά να υπολογίζουν τις επιθυμίες και την προσωπικότητα του νέου. Σημαντικό ρόλο παίζει και ο κοινωνικός περίγυρος, αφού προβάλλει κάποια πρότυπα επιτυχημένων

επαγγελματιών που ο νέος προσπαθεί να μιμηθεί, ενώ όλες αυτές οι στερεοτυπικές αντιλήψεις της κοινωνίας τον επηρεάζουν στην απόφασή του. Για παράδειγμα, παρατηρείται μια υποτίμηση της χειρωνακτικής εργασίας και μια ιδιαίτερη προτίμηση της πνευματικής. Τέλος, το σχολείο με την ενημέρωση και τα εφόδια που προσφέρει και με την ενθάρρυνση του νέου από τους διδάσκοντες, ασκεί σημαντική επίδραση στην επιλογή του. Εφόσον διαπιστώνονται τα φυσικά χαρίσματα και οι δυνατότητες ενός μαθητή, μπορεί το σχολείο να τον προσανατολίσει στη σωστή κατεύθυνση και να συμβάλει στην ορθή επιλογή επαγγέλματος.

Είσαι έφηβος και βρίσκεσαι στο στάδιο λήψης εκπαιδευτικών και επαγγελματικών αποφάσεων; Υπάρχουν στιγμές που πιστεύεις ότι είσαι ικανός/ή για τα πάντα και άλλες φορές να μην είσαι απόλυτα σίγουρος/η για τα δυνατά σου σημεία και για το τι σε ενδιαφέρει πραγματικά ή συχνά να μην ξέρεις τι να επιλέξεις; Βιώνεις άγχος και πίεση από τις αποφάσεις που καλείσαι να πάρεις, γεγονός που ορισμένες φορές σε οδηγεί να αναβάλλεις τη λήψη σοβαρών αποφάσεων γι' αργότερα ή να ακολουθείς τις επιλογές σημαντικών προσώπων για εσένα; Στη φάση αυτή, κυρίως μέσα από το σχολείο αλλά και τις εξωσχολικές σου δραστηριότητες, έχεις τη δυνατότητα να αναπτύξεις βασικές δεξιότητες και ικανότητες, όπως: επικοινωνία στη μητρική γλώσσα, επικοινωνία στις ξένες γλώσσες, μαθηματική ικανότητα και βασικές ικανότητες στην επιστήμη και την τεχνολογία, ψηφιακή ικανότητα, κοινωνικές ικανότητες και ικανότητες που σχετίζονται με την ιδιότητα του πολίτη, αίσθημα πρωτοβουλίας και επιχειρηματικότητας, πολιτισμική γνώση και έκφραση. Φρόντισε να αναπτύξεις όσο μπορείς αυτά τα χαρακτηριστικά, καθώς αποτελούν τη βάση για όλες τις μελλοντικές σου κινήσεις και επιλογές. Είναι οι «μεταβιβάσιμες» δεξιότητες που θα αξιοποιείς και στην επαγγελματική, αλλά και στην προσωπική σου ζωή. Στο στάδιο αυτό είναι σημαντικό να διερευνήσεις τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της προσωπικότητάς σου, τα ενδιαφέροντα, τις κλίσεις και τις ιδιαίτερες ικανότητες και δεξιότητές σου.

Επίσης, η έγκυρη και έγκαιρη πληροφόρηση για τις ευκαιρίες εκπαίδευσης και για τον κόσμο της αγοράς εργασίας είναι πολύ σημαντική για σένα σε αυτή τη φάση. Προσπάθησε να αναζητάς μόνος/η σου τις πληροφορίες, ώστε να αποκτάς μια δική σου εικόνα για το τι συμβαίνει γύρω σου. Στην προσπάθειά σου αυτή μπορείς να ζητήσεις υποστήριξη από τον/τη σύμβουλο επαγγελματικού προσανατολισμού. Ο/Η σύμβουλος, με την αξιοποίηση ειδικών τεστ επαγγελματικού προσανατολισμού, αλλά κυρίως μέσα από την συζήτηση μαζί σου, θα σε βοηθήσει να σχεδιάσεις τη σταδιοδρομία σου, με βάση τα δικά σου χαρακτηριστικά. Παράλληλα, μπορείς να αντλήσεις πληροφορίες στο διαδίκτυο, σε βιβλία, ακόμη και μέσα από συζήτηση με άτομα του περιβάλλοντός σου.

Συνοψίζοντας, η επαγγελματική κατάρτιση διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη ζωή του ατόμου. Άλλωστε, τι είναι το επάγγελμα; Είναι μία επιλογή καθαρά δική σου που δεν πρέπει να επηρεάζεται σε μεγάλο βαθμό από άλλους παράγοντες, αλλά να στρέφεται κυρίως προς τα ενδιαφέροντά σου, τις προτιμήσεις και τις ανάγκες σου. Μόνο τότε θα βρίσκεσαι σε αρμονία με τον εαυτό σου και θα διακατέχεσαι από ένα αίσθημα ικανοποίησης και εσωτερικής πληρότητας. Μόνο τότε θα είσαι ευτυχισμένος!

Ίρινα Καϊμη, Γ1

Διάλεξη από την κυρία Ρασέλ Λολίτα Άντζελ, επιζήσασα του Ολοκαυτώματος

Ομάδα μαθητών της Γ' Γυμνασίου του Γυμνασίου Μακεδονίτσας, παρέστη την Τετάρτη, 05/02/2020, στο Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου, για να παρακολουθήσει τη διάλεξη που διοργάνωσε το Υπουργείο Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας με θέμα: Το Ολοκαύτωμα «Σοά». Ομιλήτρια της εκδήλωσης ήταν η κυρία Ρασέλ Λολίτα Άντζελ, επιζήσασα του Ολοκαυτώματος, η οποία βαδίζοντας μέσα από το μονοπάτι της ατομικής της μνήμης παρέδωσε τη σκυτάλη στη συλλογική μνήμη, διατηρώντας και ενισχύοντας τη βιωμένη εμπειρία της μέσα στον χρόνο. Η κυρία Ρασέλ Λολίτα Άντζελ, αφενός ευχήθηκε τη μη επανάληψη παρόμοιων ακραίων φαινομένων εξολόθρευσης ανά τον κόσμο και αφετέρου τόνισε πως η διατήρηση της ιστορικής μνήμης και της αντίστασης σε κάθε μορφή καταπίεσης αποτελούν σημαντικά στοιχεία για το μέλλον της ανθρωπότητας. Τους μαθητές συνόδευσαν οι καθηγήτριες φιλολογικών μαθημάτων, κυρίες Κορινού Χριστιάνα και Νικολάου Παναγιώτα.

Ίδρυμα «Σοφία για τα παιδιά»

Το Ίδρυμα «Σοφία για τα παιδιά» ιδρύθηκε το 2008 από Κύπριους εθελοντές με στόχο να συμβάλει στην καταπολέμηση της φτώχειας και των συνεπειών της, κυρίως σε ό,τι αφορά την πιο ευαίσθητη από τις κοινωνικές ομάδες, τα παιδιά.

Το Ίδρυμα αποτελεί μια ομαδική προσπάθεια σε καθαρά εθελοντική βάση που στο επίκεντρό της έχει την πρακτική επίλυση συγκεκριμένων προβλημάτων. Η κύρια δραστηριότητα του Ίδρυματος εστιάζει από το 2008 σε παιδιά στην Κένυα. Με μια σειρά ενεργειών τους εξασφαλίζεται ασφάλεια, τροφή, στέγη, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, μόρφωση και ψυχαγωγία σε περιοχές που μαστίζονται από την πείνα και την ανέχεια.

Η παρουσίαση του έργου του Ίδρυματος «Σοφία για τα παιδιά» από την κ. Νόπη Τηλεμάχου στα παιδιά του σχολείου μας, πραγματικά μάς πλημμύρισε με ποικίλα συναισθήματα. Πρώτα απ' όλα, αισθανθήκαμε θλίψη για τις άθλιες συνθήκες ζωής των παιδιών στην Κένυα. Η έλλειψη φαγητού, νερού, υγιεινών συνθηκών διαβίωσης, καθώς και μάθησης, μάς προβλημάτισε και συνάμα μάς αναστάτωσε, αφού η σύγκριση με τη δική μας ζωή ήταν αναπόφευκτη. Στεναχωρηθήκαμε και πονέσαμε πολύ όταν είδαμε τα σκελετωμένα σώματα των παιδιών που έμεναν για μέρες νησικά, που περπατούσαν χιλιόμετρα για να φτάσουν σε κάποιους χώρους - παράγκες που ονόμαζαν σχολεία και που φυσικά δεν είχαν την πολυτέλεια της αγοράς ρούχων, παπουτσιών, ηλεκτρονικών παιχνιδιών. Τέλος, συγκινηθήκαμε διότι αντιληφθήκαμε πως ευτυχώς υπάρχουν ακόμη πολλοί συνάνθρωποί μας, όπως το «Ίδρυμα Σοφία για τα παιδιά» καθώς και πολλοί άλλοι αφανείς ήρωες, που προσφέρουν ανιδιοτελώς και νοιάζονται για τους συνανθρώπους μας. Το μήνυμα που θέλουμε κι εμείς με τη σειρά μας, ως παιδιά, να περάσουμε σε όλους εσάς, είναι να μην παίρνουμε όλα τα πράγματα στη ζωή μας δεδομένα, αφού «έχει ο καιρός γυρίσματα» και κυρίως να δείχνουμε το ενδιαφέρον μας για τον συνάνθρωπό μας που υποφέρει με όποιο τρόπο μπορούμε! Σίγουρα, για να αντιμετωπιστούν κάποια μέγιστα προβλήματα, είτε στο κοντινό μας περιβάλλον είτε μακρύτερα, ο κόσμος όλος (κυβερνώντες, πολιτικοί, άνθρωποι απλοί της καθημερινότητας) πρέπει να γίνει μια γροθιά και με σύνεση και ομόνοια να μπορεί και να τα αντιμετωπίζει.

Ελένη Κλεάνθους, Β7

Μαρίνα Χριστοδούλου, Β7

Πολεμώντας έναν αόρατο εχθρό...

Παραμονές πρωτοχρονιάς του 2020, η Κίνα ενημέρωσε τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας για μερικές ασυνήθιστες περιπτώσεις πνευμονίας που παρατηρήθηκαν στην πόλη Ουχάν. Από τότε εντοπίστηκε ο ιός (SARS-CoV-2) και η ασθένεια που προκαλεί (COVID-19) εξαπλώθηκε σε ολόκληρη την υδρόγειο. Ολόκληρη η ανθρωπότητα βρίσκεται σε κατάσταση πανικού αντιμετωπίζοντας αυτή την αόρατη απειλή που σαρώνει χιλιάδες ανθρώπους στο πέρασμά της. Τα μέτρα που πάρθηκαν για την αντιμετώπιση αυτής της κατάστασης είναι γνωστά σε όλους μας.

Οι συγκεκριμένοι ιοί έχουν πάρει το όνομά τους από τη χαρακτηριστική εμφάνισή τους στο ηλεκτρονικό μικροσκόπιο, όπου διακρίνονται εξογκώματα σαν στέμμα, το οποίο στα λατινικά λέγεται «κορώνα». Οι περισσότεροι κορωνο-ιοί προκαλούν στον άνθρωπο

λοιμώξεις του ανώτερου αναπνευστικού συστήματος, και μπορούν να προκαλέσουν ακόμη και πνευμονία. Είναι η αιτία του 10-15% των λοιμώξεων του αναπνευστικού συστήματος. Λόγω της εύκολης μετάδοσης της μόλυνσης, κυρίως μέσω σταγονιδίων αναπνοής, όπως αυτών του βήχα και του φταρnisματος, όταν η απόσταση μεταξύ δύο ανθρώπων είναι μικρότερη του ενός μέτρου, συστήθηκε ο περιορισμός του κόσμου στο σπίτι (για τη διατήρηση της προσωπικής του υγείας, αλλά και της υγείας των συμπολιτών μας). Το επιθυμητό αποτέλεσμα αυτής της καραντίνας είναι να επιβραδύνει και ίσως και να σταματήσει την αλυσίδα εξάπλωσης.

Πώς όμως ο συνεχής περιορισμός επηρεάζει τη ζωή μας; Αρχικά, όλοι πλέουμε σε πελάγη ευτυχίας. Τέλος η δουλειά, το σχολείο, οι αγγαρείες, οι σκοτούρες! Προσπαθούμε να ανακαλύψουμε κρυμμένα ταλέντα, το ρίχνουμε στη μαγειρική, στη ζωγραφική, στο διάβασμα, στον καναπέ απέναντι από την τηλεόραση. Όλα είναι φανταστικά! Μετά από λίγες μέρες, αρχίζουμε να αισθανόμαστε τις συνέπειες του εγκλεισμού, καθώς τα πάντα χάνουν το νόημά τους. Ξεχνάμε τι μέρα είναι και σιγά σιγά χάνουμε κάθε επαφή με τον έξω κόσμο, καθώς χρησιμοποιούμε την τεχνολογία ολοένα και περισσότερο για να γεμίσουμε τις ώρες μας. Ακόμα και οι ξένες σειρές κατανάνε κουραστικές, με αποτέλεσμα να καταλήγουμε σε μία αέναη, βαρετή καθημερινότητα. Είμαι σίγουρη ότι ξέρεις για ποιο πράγμα μιλάω και πιθανόν να έχεις τις ίδιες σκέψεις και να βιώνεις αντίστοιχα συναισθήματα...

Ξαφνικά, αρχίζουμε να ετοιμαζόμαστε για μαθήματα μέσω του διαδικτύου, γεγονός που δημιουργεί ακόμη μια σειρά προβλημάτων. Η επικοινωνία είναι δύσκολη, αλλά με λίγο πείσμα τα καταφέρνουμε! Τα μαθήματα εξ' αποστάσεως μπορεί να γίνονται νωρίς το πρωί και να μάζ στερούν τον ύπνο και τον ελεύθερο χρόνο μας, αλλά χάρη σε αυτά δεν χάνουμε επαφή με τη διδαχθείσα ύλη, αλλά ούτε και με τους συμμαθητές μας. Αν λάβει κανείς υπόψη την τωρινή κατάσταση, αυτά τα μαθήματα είναι ό,τι καλύτερο μπορούσε να γίνει ώστε να συνεχιστεί κατά κάποιο τρόπο η μαθητική μας ζωή. Ευχαριστούμε και τους καθηγητές μας, οι οποίοι ξεπερνώντας όλες τις δυσκολίες, κατάφεραν να συνεχίσουν το δύσκολο τους έργο, έστω και από μακριά.

Παρά τα αρνητικά όμως που αναφέρθηκαν πιο πάνω, ο περιορισμός στο σπίτι έχει και τα θετικά του. Για παράδειγμα, ο πλανήτης για πρώτη φορά εδώ και πολύ καιρό, άρχισε να γίνεται πιο καθαρός και χωρίς την παρουσία των ανθρώπων, η φύση λειτουργεί φυσιολογικά και ανενόχλητη. Ακόμη, φάνηκαν τα κενά που υπήρχαν σε πολλούς τομείς και οι άνθρωποι προσαρμόστηκαν σε αυτή τη δύσκολη κατάσταση, μαθαίνοντας να εκτελούν τις δουλειές τους μέσω του διαδικτύου. Εκτιμήσαμε τις καθημερινές εξόδους και από τότε που κλειστήκαμε σπίτι ονειρευόμαστε μια απλή έξοδο με φίλους. Το πιο σημαντικό είναι πως, επιτέλους καταλάβαμε πως η υγεία μας είναι ό,τι πιο πολύτιμο έχουμε και δεν πρέπει για κανένα λόγο να τη θέτουμε σε κίνδυνο. Φυσικά, όλοι μας κάνουμε τις απαραίτητες εξόδους στην υπεραγορά ή στο φαρμακείο για τα αναγκαία, όμως είναι ύψιστης σημασίας να τηρούμε τα μέτρα ασφαλείας!

Η σκέψη μας παραμένει σε όσους ανθρώπους έχουν μολυνθεί από τον ιό, αλλά φυσικά και σε όλους τους συμπολίτες μας που εργάζονται στον τομέα της υγείας, γιατρούς, νοσοκόμους και άλλους ιατρικούς λειτουργούς, που καθημερινά ρισκάρουν την υγεία τους για να φροντίσουν όλους εμάς. Ελπίζουμε να καταφέρουμε να αντεπεξέλθουμε στις απαιτήσεις αυτών των δύσκολων εποχών και σε μικρό χρονικό διάστημα να συναντήσουμε ο ένας τον άλλο. Είμαι βέβαιη πως θα βγούμε νικητές από όλη αυτή τη δοκιμασία και θα τη θυμόμαστε κάποτε σαν ένα κακό όνειρο!

Χριστίνα Αναστασία Αντωνίου, Γ4

«Μια χελώνα μια εφαρμογή»

Το έργο με το όνομα «Μια χελώνα μια εφαρμογή» έλαβε μέρος στην ετήσια μπιενάλε «International Biennial of Children's and Young People's Graphic Art» που γίνεται κάθε χρόνο στην πόλη Τορούν της Πολωνίας. Έλαβαν μέρος στα ομαδικά έργα όλα τα παιδιά με διδάσκοντα τον κ. Χρήστο Καρεκλά. Το έργο ήταν διαστάσεων 3m X 1,5m.

'Όνειρο καλοκαιρινών αναμνήσεων

Άλλοτε τρέχαμε ξέγνοιαστοι στις αλάνες,
παίζαμε κρυφτό με το φεγγάρι
και λέγαμε πως ένα και ένα κάνουν δύο.
Τώρα ένας ολόλαμπρος ήλιος και μια καταγάλανη θάλασσα
δεν κάνουν δύο
κάνουν το καλοκαιρινό μας όνειρο.
Κι ένα γιασεμί και μια μέλισσα δεν κάνουν δύο,
κάνουν το θαύμα της Παναγιάς.
Κι η Παναγιά τα αγγίζει όλα!
Λοιπόν, η αθωότητα της ψυχής μας μαζί με τη
γαλήνη που χαρίζει η ομορφιά Της, πόσο κάνει;
Οι μεγάλοι δε γνωρίζουν.
Εμείς όμως γνωρίζουμε πόσο κάνει: Ένα!
Το είδαμε σήμερα στο απέραντο γαλάζιο του ουρανού.
Σήμερα, που ανοίξαμε το παράθυρο της ψυχής μας!

Πέτρος Καλύβας, Α1

Ο αποχαιρετισμός

Είναι όμορφη η ζωή
το σπίτι, το χωριό, τα χωράφια...
Ο ήλιος να σου χαμογελά
και να σου κλείνει το μάτι το πρωί.
Η γυναίκα σου, τα κουτσούβελα
που θα 'ρθουνε σιγά-σιγά...
Ο Θεός μάς ευλόγησε
μ' όλα αυτά τα αγαθά.
Μα πάλι...
σκέφτομαι πως ο Θεός
μάς όρισε να ζούμε λεύτεροι
Όλοι ίσοι κάτω απ' τον ίδιο ουρανό.
Τα παιδιά μας να μπορούν λεύτερα
να μαθαίνουν την ιστορία τους,
να γνωρίσουν τους ένδοξους προγόνους τους.
Ο Λεωνίδας στις Θερμοπύλες
Ο Κολοκοτρώνης και ο Καραϊσκάκης,
κι ύστερα εδώ ο Αρχιεπίσκοπος Κυπριανός...
Κανένας δε δειλίασε μπροστά στον εχθρό
πολέμησαν για τη λευτεριά
την πίστη τους, για τα ιδανικά τους.
Για χάρη των παιδιών μου
για χάρη της πατρίδας μου
δεν μπορώ να γυρίσω την πλάτη
δε θα δειλιάσω, δε θα μείνω ραγιάς.
Ο δρόμος είναι ανηφορικός,
έχει αγκάθια και βάτα,
αλλά στο τέλος με καρτερεί το φως.
Εμένα...και τα παιδιά μου.

Λυγία Φοινιώτου, Γ5

Λυπάμαι ποιητή

Μια απολογία στον Γιάννη Ρίτσο

(Σε τόνο εξομολογητικό, σχεδόν πένθιμο, με μετρικό οπλισμό υφέσεις)

Ζωντάνεψε μπροστά στα μάτια μου
ο ποιητής και με χαστούκισε.

πέρασαν μπροστά μου ήρωες πολέμων και με χλεύασαν.

Ξεχύθηκε κοσμοσυρροή παρελθουσών γενεών σκοτεινών και δύσκολων ετών
και μού φόρεσαν στεφάνι αγκάθινο...

Λυπάμαι ποιητή.

«Εκατόν δέκα σκαλοπάτια ανέβηκα. Πού είναι η Ρωμισούνη;».

Απέμεινα να κοιτάζω τον εαυτό μου στον καθρέφτη.

Αποχαυνωμένο, νεκρικά παθητικό.

Πίσω μου, οι υπόλοιποι. Παθητικοί τιποτένιοι μικροαστοί.

Λυπάμαι ποιητή.

Έγειρα να προσκυνήσω το νοτισμένο απ' το αίμα χώμα,
νεκρή από Ερινύες, νικημένη από Σάτυρους και Σειρήνες...

Έχασα ποιητή.

Έχασες,

Έχασε,

Χάσαμε ποιητή.

Χάσαμε τη «Ρωμισούνη».

«Απ' τα κόκκαλα βγαλμένη...

Των Ελλήνων τα ιερά...»

«Ποια κόκκαλα;»

«Ποιων Ελλήνων;»

Οι λέξεις έγιναν κουφάρι...

Κι ανέβηκε ο Άδης να τις πάρει...

«Εκατόν δέκα σκαλοπάτια ανέβηκα. Πού είναι η Ρωμισούνη;»

Λυπάμαι ποιητή.

Η γενιά αμέσως πήρε τον λόγο:

«Σταθήκαμε ανάξιοι εραστές της παρακαταθήκης σου ποιητή».

Και καθώς έφευγε με τα δάκρυά του σχηματίστηκε μια λέξη μονάχα...

Ήταν ο «Αποχαιρετισμός» του ποιητή, και όχι του ήρωα.

Και τότε η Γυναίκα με το τρισύλλαβο όνομα τυλίχτηκε στις φλόγες.

Κι απέμεινα να κοιτώ τον καθρέφτη.

Ο Αρχάγγελος της ποίησης με σπασμένες φτερούγες με άφησε νεκρό,

νικημένο από τον ποιητή.

Λυπάμαι ποιητή.

Κωνσταντίνος Γεωργίου, B5

Πώς να ξεχάσω;

Άλλοτε τρέχαμε ανέμελοι στα απέραντα λιβάδια
και λέγαμε πως η ζωή είναι ένα θαύμα.

Τώρα, μάς τρέχει ένα όχημα ανάμεσα σε άβια κτήρια
και πνιγμένους δρόμους.

Ένα δέντρο και ένα δέντρο δεν κάνουν δυο –
μόνο να τα βλέπω μπορώ.

Λοιπόν, αν στο δέντρο ανεβείς χωρίς να πρέπει να σκεφτείς,
θα συναντήσεις τον υπέρτατο Θεό.

Εσύ το ξέρεις πως ένα πουλί, ένα σκυλί, ένα δεντρί
κάνουν μια ζωή;

Ο δάσκαλος το ξέρει.

Ο πατέρας το ξέρει.

Η μητέρα το ξέρει.

Εσύ το ξέρεις;

Το γεύτηκα χτες, όταν έφαγα το πορτοκάλι
της πορτοκαλιάς, που φύτεψα μικρός.

Μιχάλης Πογιατζής, A4

Εξ αποστάσεως εκπαίδευση: Η δική μου εμπειρία

Ποτέ δεν φανταζόμουν αυτό που ζούμε σήμερα. Από τις 10 Μαρτίου ακούσαμε στις ειδήσεις ότι τα σχολεία κλείνουν, αρχικά για μερικές μέρες. Στη συνέχεια συνειδητοποιήσαμε ότι δεν γνωρίζουμε πραγματικά αν θα ξαναδούμε το σχολείο μας φέτος. Μείναμε όλη η οικογένεια στο σπίτι και τότε ήταν που κατάλαβα τι θα πει εξ αποστάσεως εκπαίδευση. Πρώτα, αρχίσαμε τα διαδικτυακά μαθήματα στο φροντιστήριο αγγλικών με την πλατφόρμα MS Teams. Δεν είναι μάθημα τάξης, αλλά δεν είναι και τόσο δύσκολο. Μετά ακολούθησαν τα μαθήματα κιθάρας και μπαλέτου με skype και zoom! Αυτά, δεν μπορούν σε καμιά περίπτωση να αντικαταστήσουν το μάθημα στο ωδείο ή στη σχολή μπαλέτου. Στο σχολείο μας γίνεται ανάρτηση υλικού των εξεταζόμενων μαθημάτων στην επίσημη ιστοσελίδα του σχολείου. Αφορά σε επαναληπτικά φύλλα εργασίας ή παρουσιάσεις για εμπέδωση της διδακτέας ύλης. Εμείς, προς το παρόν κατεβάζουμε τα αρχεία και λύνουμε τις ασκήσεις. Ωστόσο, αναμένουμε τη στιγμή που θα μπορούμε να λύσουμε απορίες ή να διορθώσουμε με τον/την καθηγητή/τρια τις ασκήσεις μας. Παράλληλα, γίνονται καθημερινές προσπάθειες από όλους μας για να επικοινωνούμε διαδικτυακά. Πάνω απ' όλα όμως, μάς λείπει η προσωπική καθημερινή επικοινωνία με τους καθηγητές και τις καθηγήτριές μας, όσο και τα γέλια, τα πειράγματα και οι ξέγνοιαστες στιγμές στην αυλή του σχολείου με τους συμμαθητές και τις συμμαθήτριές μας. Εμείς μένουμε σπίτι και με υπομονή, δύναμη και αισιοδοξία θα καταφέρουμε να νικήσουμε τον αόρατο εχθρό και να επιστρέψουμε στο σχολείο μας, στη ρουτίνα μας, στην κανονική μας ζωή!

Άνν Ιωαννίδου, B2

Εξ αποστάσεως εκπαίδευση!

Ο Κορωνοϊός, αυτή η θανατηφόρος ασθένεια η οποία έχει εξαπλωθεί σε όλο τον πλανήτη, επιφέρει αρνητικές επιπτώσεις σε πάρα πολλούς τομείς. Ένας από αυτούς είναι και η εκπαίδευση. Τα σχολεία έκλεισαν για προληπτικούς λόγους και έτσι η σχολική χρονιά μπαίνει στον πάγο για κάποιο διάστημα. Η πιο άμεση αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος ήταν να αναρτηθεί επαναληπτικό υλικό για τους μαθητές στην ιστοσελίδα του κάθε σχολείου. Αυτό θα βοηθούσε στην πιο ομαλή ροή των μαθημάτων, όταν - καιρού επιτρέποντος - επιστρέψουμε στο σχολείο για να ολοκληρώσουμε τη σχολική μας χρονιά. Όμως, η ύλη η οποία είχε ο κάθε καθηγητής να καλύψει, δεν μπορεί να καλυφθεί μόνο στο διάστημα που μας απομένει. Γι' αυτό, με οδηγίες του ΥΠΠΑΝ εφαρμόστηκε ένα ωρολόγιο πρόγραμμα για εξ αποστάσεως εκπαίδευση. Πρόκειται για διαδικτυακή εκπαίδευση, μέσω της οποίας έχουμε την ευκαιρία να συνδεόμαστε μέσω της τεχνολογίας με τον/την καθηγητή/τρια μας και να κάνουμε το μάθημά μας. Δεν σας κρύβω ότι ανυπομονούσα να δοκιμάσω τον εναλλακτικό αυτό τρόπο εκπαίδευσης, αφού τη δεδομένη στιγμή είναι μία αρκετά καλή λύση για να αξιοποιήσουμε εποικοδομητικά τον χρόνο τον οποίο χάνουμε. Εύχομαι να επιστρέψουμε γρήγορα και με ασφάλεια στους κανονικούς μας ρυθμούς!

Ειρήνη Κετίρη, B2

Σάββη Γιάννου, Γ3

Μαρία Μιχαήλ, Γ1

Αμέτρητα τα χρόνια της προσφυγιάς

Η παλιά φωτογραφία έπεσε στα χέρια μου τυχαία! Ένα κυριακάτικο πρωινό, στο σπίτι της γιαγιάς, πριν το παραδοσιακό, κυριακάτικο μας γεύμα. Έψαχνα στο συρτάρι για ένα στυλό και τότε ήταν η στιγμή που τη βρήκα. Μια φωτογραφία ασπρόμαυρη, λες και το πέρασμα του χρόνου να της είχε σβήσει όλο της το χρώμα. Σ' αυτό το χαρτί των 10X12 εκατοστών, δύο κορίτσια με κοίταζαν κατάματα και μου χαμογελούσαν. Φορούσαν μια παλιά σχολική στολή με τα μαλλιά δεμένα σε πλεξίδες και τη σάκα περασμένη στους ώμους. Δίπλα τους ένα μικρό αγόρι καθάλα σε ποδήλατο να τις συνοδεύει. «Αυτή εδώ στο κέντρο, είμαι εγώ», μου είπε η γιαγιά μου επαναφέροντάς με στην πραγματικότητα. «Κι εδώ δίπλα μου είναι η μεγαλύτερή μου αδερφή και το αγόρι ένα γειτονόπουλο. Πρέπει να ήμουν γύρω στα 10! Επιστρέψαμε από το δημοτικό θυμάμαι εκείνη τη μέρα, τότε που ζούσαμε στη Νεάπολη, λίγα χρόνια πριν την τουρκική εισβολή».

Πρώτη φορά είδα τα μάτια της γιαγιάς να βουρκώνουν. Ίσως αυτή να ήταν και η πρώτη φορά που μου μίλησε για τα παιδικά της χρόνια πριν την εισβολή, τις μαύρες μέρες του πολέμου και τη ζωή μετά το 1974. Ζούσε ευτυχισμένη με τους γονείς της και τα άλλα πέντε αδέρφια της στη Νεάπολη της Λευκωσίας, ένα από τα μεγάλα προάστια τότε της πόλης. «Η παιδική μου ζωή ήταν πάρα πολύ όμορφη! Μεγάλωσα με τα άλλα πέντε μου αδέρφια σε ένα όμορφο μεγάλο σπίτι. Θυμάμαι τα τρελά, ανέμελα παιχνίδια που παίζαμε στη γειτονιά και στην όμορφη αυλή μας. Είχαμε σκύλους, γάτες, κότες ακόμα και πάπιες! Η ζωή κυλούσε πολύ όμορφα και ήρεμα. Οι σχέσεις μας με τους Τουρκοκύπριους που ζούσαν κοντά μας ήταν πολύ φιλικές και άριστες. Τίποτα δεν μπορούσε να προηγήσει το κακό που θα μάς έβρισκε λίγα χρόνια αργότερα. Ποτέ μου δεν μπορούσα να φανταστώ πως θα γινόμουν «πρόσφυγας» στην ίδια μου την πατρίδα».

Η λέξη «πρόσφυγας» μπήκε τόσο βίαια στη ζωή των Κυπρίων με την τουρκική εισβολή του 1974. Μια λέξη που επιβλήθηκε στην καθημερινότητά τους. Οι Κύπριοι πρόσφυγες, η κυπριακή προσφυγιά. Πρώτα ήταν οι βόμβες, ο κατατρεγμός, η προσπάθεια της επιβίωσης και μετά η συνειδητοποίηση ότι η φυγή από τα σπίτια, τις περιουσίες και τη γη τους δεν ήταν προσωρινή, αλλά δυστυχώς μια οδονηρή, μόνιμη πραγματικότητα.

«Όταν έγινε ο πόλεμος ήμουν 24 χρονών. Ήμουν παντρεμένη με τον παππού σου και ζούσαμε στη Νεάπολη, στο σπίτι των γονιών μου, μέχρι να τελειώσει το χτίσιμο του σπιτιού μας στην Έγκωμη, στη Λευκωσία. Μαζί μας ζούσε και η μεγαλύτερη μου αδελφή με τον άντρα της και τα δυο μικρά παιδιά τους. Τα άλλα μου αδέρφια είχαν παντρευτεί και ζούσαν στην Αγγλία. Εμείς δουλεύαμε στις ελεύθερες περιοχές και ήμασταν τυχεροί που δεν χάσαμε τις δουλειές μας. Υπήρχαν ψίθυροι τις μέρες πριν την εισβολή ότι κάτι κακό θα συμβεί, μα

κανείς μας δεν ήθελε να το πιστέψει. Στις 20 Ιουλίου 1974 η ώρα 5:30 το χάραμα οι σειρήνες έφεραν το κακό μαντάτο. Ακούγαμε από μακριά τις βόμβες των τουρκικών αεροπλάνων από την περιοχή της Αγλαντζιάς. Φόβος, τρόμος και πανικός παντού! Ένιωθα χαμένη. Νόμιζα ότι ζούσα έναν εφιάλτη και σύντομα θα ξυπνούσα. Φύγαμε όλοι μαζί, χωρίς να πάρουμε τίποτα μαζί μας και πήγαμε πρώτα στην Περιστέρωνα, για να πάρουμε τα παιδιά της αδελφής μου που βρίσκονταν εκεί. Μετά θυμάμαι ανεβήκαμε και μείναμε κρυμμένοι για αρκετές μέρες στο χωριό Σπήλια, ένα ορεινό χωριό στο οποίο είχαμε συγγενείς που μάς φιλοξένησαν. Η Νεάπολη στην αρχή δεν κατακτήθηκε αμέσως από τους Τούρκους. Θυμάμαι τον πατέρα μου που πήγαινε κάποιες μέρες για να ταΐσει τις κόρες, πριν γίνει η δεύτερη εισβολή και να χάσουμε το σπίτι μας ολοκληρωτικά. Ευτυχώς για μας φανήκαμε τυχεροί και καταφέραμε να χτίσουμε τη νέα μας ζωή στην ελεύθερη Λευκωσία αρκετά σύντομα, έστω και μέσα στον πόνο. Πολλές είναι οι φορές που ξαναθυμάμαι τα παιδικά μου χρόνια και φέρνω στη μνήμη μου τους παιδικούς μου φίλους. Κάποιους απ' αυτούς δεν τους ξαναείδα ποτέ από τότε!»

46 χρόνια προσφυγιάς! 46 χρόνια τραγωδίας γι' αυτούς που έζησαν τον πόλεμο, γι' αυτούς που έφυγαν, που χάθηκαν και τους δικούς τους που έμειναν πίσω αναζητώντας τους μέχρι και σήμερα. 46 χρόνια καθημερινού αγώνα για επιστροφή και δικαίωση. Τι άσχημο πράγμα ο πόλεμος! Ίσως εγώ να μην τον έζησα, αλλά τα λόγια της γιαγιάς μου ήταν αρκετά για να μου δημιουργήσουν συναισθήματα απόγνωσης, πόνου και αναστάτωσης. Αρκετά βράδια πριν κοιμηθώ, φαντάζομαι τον εαυτό μου να πετά πάνω από την πατρίδα μου. Πάνω από τη Γη. Να γίνομαι ένας ανέμελος «δορυφόρος». Βλέπω την Κύπρο μικρή και ασήμαντη μπροστά στις άλλες χώρες, χωρίς γραμμές και συρματοπλέγματα. Χωρίς «πρέπει», «επειδή», «όχι» και «δεν». Τη βλέπω όμορφη και γαλήνια να κολυμπά αμέριμνα στη γαλάζια θάλασσα σαν γοργόνα και να χαίρεται την ομορφιά της. Μια ομορφιά που τούτος ο λαός, ο κυπριακός λαός, Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι μαζί, θα έπρεπε να απολαμβάνουν. Μήπως εμείς, η νέα γενιά να είμαστε το κλειδί της ενότητας;

Μαρία Γεωργίου, Β6

Η μετανάστευση στην Κύπρο: «ευρωπαϊκό όνειρο ή δρόμος μετ' εμποδίων;»

Μέσα στα πλαίσια του διαγωνισμού που διοργανώνει κατά την τρέχουσα σχολική χρονιά 2019 - 2020 το Πανεπιστήμιο Λευκωσίας, μάς δόθηκε η ευκαιρία να συμμετάσχουμε στον 12ο Διαγωνισμό «Ερευνα από μαθητές 2020» και να καταπιαστούμε με το διαχρονικό, αλλά άκρως επίκαιρο, διεθνικό, πολύπλοκο και πολυδιάστατο θέμα: Η μετανάστευση στην Κύπρο: «ευρωπαϊκό όνειρο ή δρόμος μετ' εμποδίων;» Βασικός στόχος της ερευνητικής εργασίας μας ήταν κατά βάση το μεταναστευτικό φαινόμενο και το πώς καλλιεργείται ο ρατσισμός με αφορμή τη μετανάστευση.

Πιο αναλυτικά η ερευνητική μας εργασία καταμετρήθηκε σε επτά κεφάλαια. Στο πρώτο κεφάλαιο, αφενός ορίστηκε η έννοια της μετανάστευσης και αφετέρου, πραγματοποιήθηκε ιστορική αναδρομή και εξετάστηκαν τα αίτια του φαινομένου. Επιπλέον, αποσαφηνίστηκε η εννοιολογική διαφορά των λέξεων «πρόσφυγας» και «μετανάστες». Έπειτα, στο δεύτερο κεφάλαιο καταπιαστήκαμε αναλυτικά με το μεταναστευτικό φαινόμενο τόσο στην Κύπρο όσο και στην Ελλάδα. Στο τρίτο κεφάλαιο εξετάσαμε την παράνομη μετανάστευση, καθώς και τις συνέπειες για τους παράνομους μετανάστες. Επιπρόσθετα, αναφερθήκαμε στην αντιμετώπιση της παράνομης μετανάστευσης. Ακολούθως, στο τέταρτο κεφάλαιο, μελετήσαμε από τη μία τη στάση των Ελλήνων απέναντι στον ρατσισμό και από την άλλη τον ρατσισμό απέναντι στους πρόσφυγες και στους μετανάστες. Κατόπιν, αναφερθήκαμε και στον ρόλο των ΜΜΕ για το μεταναστευτικό - προσφυγικό ζήτημα.

Πέρα από τη βιβλιογραφική επισκόπηση που αποτέλεσε

τη «ραχοκοκαλιά» για την ερευνητική εργασία, ιδιαίτερα μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζουν το πέμπτο και έκτο κεφάλαιο, καθώς αξιοποιήθηκαν οι γνώσεις και οι δεξιότητες που αποκτήσαμε παρακολουθώντας διάλεξη με θέμα: «Συγγραφή ερευνητικών εργασιών. Μέθοδοι, εργαλεία και στάδια έρευνας». Ετοιμάστηκαν και δόθηκαν ερωτηματολόγια σχετικά με το θέμα, τόσο στους/στις μαθητές/τριες της Γ' Γυμνασίου του σχολείου μας, όσο και σε ενήλικες, ανεξαρτήτως ηλικίας, φύλου ή ιδιότητας. Συνολικά συμπληρώθηκαν 258 ερωτηματολόγια. Αφού αναλύσαμε με στατιστικές μεθόδους τις απαντήσεις, καταλήξαμε σε ορισμένα αποτελέσματα - συμπεράσματα. Είμαστε ικανοποιημένες που μάς δόθηκε η ευκαιρία να προσφέρουμε στη μαθητική κοινότητα του σχολείου μας, καθώς και στους οικείους μας σημαντικά μηνύματα και πορίσματα για την αρμονική συμβίωση των πολιτών στη σύγχρονη πολυπολιτισμική κοινωνία του τόπου μας, και κατ' επέκταση στην άρση της κοινωνικής περιθωριοποίησης. Κατ' ελάχιστον, καλούμε τους νέους που διαθέτουν στο «οπλοστάσιό» τους ιδεαλισμό και όραμα, να αγωνιστούν για τη δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου, σπρηγμένου στην αμοιβαιότητα και την αγάπη. Εφαπτήρια πρόσφορα για την οικοδόμηση μιας νέας Ευρώπης, που δεν θα αποτελεί μονάχα μια οικονομική - πολιτική υπερδύναμη, αλλά έναν παγκόσμιο εξισορροπητικό παράγοντα, μια Ευρώπη που θα αγωνίζεται για την ειρήνη και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Μικαέλα Αντωνίου, Γ1

Ίρις Καϊμη, Γ1

Άης Σέρκης

Χωριό μου, Άη Σέρκη μου
που 'σαι εις το Βαρώσι
οι Τούρκοι σε κατέκτησαν
και σ' έχουν εποίκησει.
Καταστροφές προκάλεσαν
σ' έκανε διαλύσει.
Εγώ ποτέ δεν σ' έχω δει
και δεν σ' έχω γνωρίσει.

Οι εκκλησιές σου εν βουβές
σαράντα έξι χρόνια.
Η εκκλησιά του Άη Σερκού
που έχει τ' όνομά σου
του Αρχαγγέλου Μιχαήλ το μακρινό ξεκλήσι
και της Αγίας Παρασκευής ποθώ
ν' ανάψω το καντήλι.

Το όνομα σου άλλαξαν
τα σπίτια και την όψη
“Bogaz” σε μετονόμασαν
«Μπογάζι» σ' ονομάζουν.

Δυο χιλιάδες κάτοικοι διώχτηκαν με τη βία
και νοσταλούν επιστροφή εις τα δικά τους σπίτια.
Στη Σαλαμίνα, Έγκωμη, στους Στύλλους Αμμοχώστου
να περπατήσουν ξανά, να βρουν ξανά το βιος τους.

Δημήτρης Γεωργίου, Α6

Τα ξεχωριστά μου γενέθλια

Ήταν Σάββατο, 20 Ιουλίου 1974. Η μέρα ήταν ηλιόλουστη και ο ήλιος έκαιγε! Δεν ήταν όμως μια συνηθισμένη μέρα. Τα δωδέκατά μου γενέθλια είχαν επιτέλους φθάσει και ήμουν τόσο ενθουσιασμένη!!!

- «Χρόνια Πολλά!», μου είπε η μαμά μπαίνοντας στο δωμάτιό μου.

- «Ευχαριστώ!», της απάντησα βιαστικά, αφού ήθελα να ετοιμαστώ για τη «μεγάλη» μου μέρα.

Ήμουν σίγουρη πως τίποτα δεν μπορούσε να καταστρέψει αυτή την υπέροχη μέρα! Μπαίνοντας στην κουζίνα είδα ένα μεγάλο κουτί που έγραφε το όνομά μου. «Αποκλείεται!», σκέφτηκα. Όταν το άνοιξα δεν πίστευα στα μάτια μου. Ήταν η κούκλα που τόσο λαχταρούσα! Είχε μακριά, ξανθά μαλλιά και φορούσε ένα υπέροχο άσπρο φόρεμα. Αγκάλιασα τη μαμά μου, τον μπαμπά μου και τα δύο αδέρφια μου. Ήμουν τόσο ενθουσιασμένη και η μέρα φαινόταν να κυλάει πολύ ωραία...

Ξαφνικά ένας εκκωφαντικός ήχος ακούστηκε! Σαν να έπεσε αεροπλάνο. Δεν ήταν όμως αεροπλάνο. Ήταν βόμβα που έριξαν οι Τούρκοι εισβάλλοντας στην Κύπρο. Δεν πίστευα τι ζούσα εκείνη τη στιγμή. «Όλα ήταν τόσο υπέροχα σήμερα», σκέφτηκα. Ο μπαμπάς μου άρχισε να φωνάζει:

- «Γρήγορα! Πάρτε όλοι κάτι ζεστό και βάλτε το σε αυτή τη τσάντα. Μαρία, βάλτε αρκετό νερό και ψωμί. Γρήγορα! Γρήγορα!», φώναζε αγχωμένα συνεχώς.

Εγώ πανικοβλήθηκα! Από τη μια ο φόβος και από την άλλη το άγχος. Πρώτη φορά φοβόμουν τόσο πολύ στη ζωή μου. Στο μυαλό μου πηγαίνονταν συνεχώς η ίδια σκέψη: «ΓΙΑΤΙ;»

Τότε είδα την μικρή μου αδερφή να κλαίει. Δεν νομίζω να κατάλαβε τι γινόταν. Την πήρα από το χέρι, έκοψα ένα κομμάτι κορδέλα και έδεσα το χέρι μου μαζί με το δικό της. «Τουλάχιστον έτσι δεν θα χαθεί...», σκέφτηκα. Είχα ένα προαίσθημα ότι κάτι ξέχασα, μα δεν ήμουν σίγουρη τι ήταν. «Η κούκλα!!!», φώναξα. Έτρεξα στο δωμάτιό μου και την άρπαξα πάνω στην ώρα που φεύγαμε. Η μαμά πήρε και μια εικόνα της Παναγίας. Πριν φύγουμε γονατίσαμε όλοι και προσευχηθήκαμε στον Θεό να μας βοηθήσει.

Στο χωριό επικρατούσε πανικός. Όλοι έτρεχαν να φύγουν άρον - άρον, αφού οι Τούρκοι ήταν στο διπλανό χωριό. Δεν μπορούσες να δεις καθαρά. Πλήθος φοβισμένων ατόμων δημιουργούσε ανθρώπινη ομίχλη. Τουλάχιστον, η κορδέλα κράτησε τη μικρή αδερφή μου κοντά μου και δεν χαθήκαμε.

Μπήκαμε γρήγορα στο αυτοκίνητο και πήγαμε στη Λευκωσία. Εκεί μείναμε σε αντίσκηνα για περίπου έναν χρόνο. Ο χειρότερος χρόνος της ζωής μου. Το βράδυ έκανε πολύ κρύο και το λεπτό ύφασμα της σκηνής δεν το εμπόδιζε να μπει μέσα. Το πρωί οι ζεστές ακτίνες του ήλιου τρύπωναν στη σκηνή και μάς ζέσταιναν πολύ. Στον συνοικισμό που δημιουργήθηκε, υπήρχε και ένα αυτοσχέδιο σχολείο - σε σκηνή - στο οποίο πήγαινα κάθε μέρα με τα αδέρφια μου. Ένας δάσκαλος έκανε μάθημα σε όλους μας, ανεξαρτήτως ηλικίας και τάξης. Εγώ τα πήγαινα πάρα πολύ καλά, με αποτέλεσμα ο δάσκαλος να μου αναθέσει καθήκοντα δασκάλου για τις μικρότερες τάξεις. Ο εξοπλισμός στο σχολείο ανύπαρκτος. Λιγιστό και το φαγητό. Τρώγαμε μια φορά τη μέρα κάτι μικρό ώστε να αρκέσει για όλη την οικογένεια.

Τον επόμενο χρόνο πήγαμε να ζήσουμε στο σπίτι μιας ξαδέρφης της μαμάς μου στην Κλήρου. Ήμασταν στριμωγμένα δεκαπέντε άτομα σε ένα μόνο σπίτι. Εκεί, τα πράγματα δεν ήταν και πολύ διαφορετικά. Τουλάχιστον όμως είχαμε στέγη πάνω από τα κεφάλια μας και ήμασταν πιο ασφαλείς. Το φαγητό ήταν και πάλι ελάχιστο έως αρκετό για να αντέξουμε. Όλοι δούλευαν το πρωί, αλλά και το απόγευμα για να βοηθούν την κατάσταση. Ευτυχώς έξι μήνες αργότερα η κυβέρνηση μάς έδωσε σπίτι εξοπλισμένο με τα απαραίτητα σε μια γειτονιά συνοικισμών.

Καθώς περνούσε ο καιρός τα πράγματα γίνονταν καλύτερα. Οι γονείς μου βρήκαν μια καλή δουλειά και εγώ μαζί με τα μεγαλύτερα αδέρφια μου δουλεύαμε τα απογεύματα, μετά το σχολείο, σε εργοστάσιο αλευριού. Μπήκαμε σε φυσιολογικούς ρυθμούς και πάλι, μιας που η οικονομική κατάσταση επανήλθε στα κανονικά πλαίσια.

Ήταν 20 Ιουλίου 1976, τα δέκατα τέταρτα γενέθλιά μου. 20 Ιουλίου: μια ημερομηνία που δυστυχώς σιχαίνομαι όσο τίποτα άλλο! Πήγα στην κουζίνα και η οικογένειά μου φώναξε δυνατά: «Χρόνια Πολλά!!!».

Τα μάτια μου βούρκωσαν, δεν άντεξα. Έτρεξα στο δωμάτιό μου και άρχισα να κλαίω. Η κούκλα μου ήταν εκεί μαζί μου, με κοιτούσε λες και νοσταλγούσε και αυτή μαζί μου!! Όλα αυτά...τα γενέθλια, η 20η Ιουλίου με την τουρκική εισβολή, η κούκλα μου... μού θύμιζαν όλα όσα είχαν γίνει. Και πάντα το ίδιο ερώτημα να με πληγώνει: «ΓΙΑΤΙ;»

Όσα χρόνια κι αν περάσουν, εγώ πάντα θα νοσταλγώ το χωριό μου, τη γειτονιά μου, τα τελευταία μου γενέθλια που δεν πρόλαβα να χαρώ εκεί. Ελπίζω μια μέρα, μια ευλογημένη μέρα να μπορέσω να επιστρέψω στο χωριό μου, χωρίς να χρειάζεται να παίρνω άδεια από τον βάρβαρο κατακτητή, ξαναζώντας τις τόσες όμορφες στιγμές που πέρασα εκεί!

Κυριακή Παφίτη, Α1

Κερύνεια μου

Κερύνεια πόλη λατρευτή
Της Κύπρου μας καμάρι
Έγινες τόσο ζηλευτή
Και γρήγορα σε πήραν άλλοι

Κερύνεια με το κάστρο σου
Και το απάνεμο λιμάνι
Τις όμορφες ακρογιαλιές
Με τα πολλά τα κάλλη

Χέρια ξένα σε κρατούν
Βάρβαρα και ματωμένα
Χέρια που δεν αξίζουνε
Ν' αγγίζουνε εσένα!

Αχ! Κερύνεια ξακουστή
Όμορφη κι αγαπητή
Στην καρδιά θα ζεις παντοτινά
Δικιά μας σύντομα ξανά!

Νικολέτα Χριστοφόρου, Β4

Αχ πατρίδα μου

Αχ πατρίδα μου που τόσο λαχταρώ
να σε δω ελεύθερη μήπως και χαρώ!
Αχ πατρίδα μου να φύγουν αυτοί...
τα οδοφράγματα να ανοίξουν στη
στιγμή.

Πατρίδα μου ποτέ δε σε ξεχνώ,
πάντα θα σε διεκδικώ.

Στον Πενταδάκτυλο ποθώ μια μέρα
ν' ανεβώ.

Στην αμμουδιά του Βαρωσιού να
κυλιστώ

στα καταγάλα νερά να κολυμπώ
στις γραφικές Κερύνειες τον βυθό
με το κάστρο το λαμπρό.

Θα ήμουνα κι' εγώ αν δεν γινόταν το
μεγάλο το κακό!!!

Θεόδωρος Παρασκευά, Α1

Κάποτε στην Κυθρέα

- Έλα, Ιωάννα μου, κάθισε να σου πω ένα όμορφο παραμύθι που έχει πρωταγωνιστή τον πατέρα σου, είπε η κυρία Ελληνίκη και κούρνιασε στην πολυθρόνα της γιαγιάς δίπλα στο τζάκι. Η κυρία Ελληνίκη ήταν πια πολύ μεγάλη, κόντευε τον ένα αιώνα ζωής και δυσκολευόταν να κινηθεί. Αγαπούσε όμως να αφηγείται ιστορίες από τη ζωή της, από εκείνα τα «μαγικά χρόνια», έλεγε.

- Τον πατέρα μου; ρώτησε έκπληκτη η μικρή Ιωάννα και εξαπλώσε κι αυτή αναπαυτικά στον καναπέ.

- Ένα υπέροχο παραμύθι που όμως δεν ήταν παραμύθι, είπε και βούρκωσε. Άκου και θα καταλάβεις.

Ήταν καλοκαίρι του 1973 όταν οι γονείς του Φίλιππου, του πατέρα σου, θα έλειπαν σε ταξίδι για μερικές μέρες. Ο μι-

κρός Φίλιππος πήγε κι αυτός για να κάνει διακοπές για μια εβδομάδα μαζί με τον παππού και τη γιαγιά του στο χωριό τους, την Κυθρέα. Ο Φίλιππος έμεινε μαγεμένος από την ομορφιά του χωριού. Οι εκκλησίες της Παναγίας Χαρδαικίτισσας, της Αγίας Μαρίας και του Αγίου Ανδρόνικου, τα αρχοντικά και η ονομαστή πηγή του Κεφαλόβρυσου με το κελαρυστό νερό, τον άφησαν άφωνο. Κάθε μέρα, ο Φίλιππος συναντούσε στο χωριό, στις γειτονιές, στις αλάνες, τους φίλους και τα ξαδέλφια του κι έπαιζαν ομαδικά παιχνίδια όλη τη μέρα. Το κρυφτό και το κυνηγητό ήταν τα αγαπημένα τους παιχνίδια. Οι άφθονοι νερόμυλοι και οι αλευρόμυλοι ήταν οι ιδανικές κρουσμένες. Ο Πενταδάκτυλος από πάνω φάνταζε στα μάτια των παιδιών σαν ένα μυθικό μέρος, αφού θρύλοι, μύθοι και παραδόσεις μπλέκονταν με

την αχαλίνωτη παιδική φαντασία και δημιουργούνταν κινηματογραφικά σενάρια.

Οι μέρες πέρασαν γρήγορα κι ο Φίλιππος γεμάτος ενθουσιασμό δεν χόρταινε να αφηγείται τις περιπέτειές του εκεί και το πώς πέρασε με τον παππού, τη γιαγιά του και τους νέους του φίλους σε αυτό το εκπληκτικό χωριό. Ανυπομονούσε μάλιστα για το επόμενο καλοκαίρι που θα αντάμωνε πάλι με την τρελοπαρέα και θα ζούσε κι άλλες πρωτόγνωρες εμπειρίες και συναισθήματα.

- Ήταν το τελευταίο καλοκαίρι που κάναμε στο χωριό μας, είπε η γιαγιά που πλέον δεν συγκρατούσε τα δάκρυά της...

(απόσπασμα)

Αντρεα Ιωάννου, Β7

Συνέντευξη με τον γνωστό γελοιογράφο, κ. Σώτο Βοσκαρίδη (BOSS)

Κύριε Βοσκαρίδη, Καταρχάς, θα θέλαμε να σας ευχαριστήσουμε για τη σημερινή σας παρουσία στο σχολείο μας και που μάς δίνετε την ευκαιρία να γνωρίσουμε από κοντά τον κόσμο της γελοιογραφίας. Θα θέλαμε να σας υποβάλουμε μερικές ερωτήσεις για τη σχολική μας εφημερίδα:

► Πότε διαπιστώσατε το ενδιαφέρον σας για τη γελοιογραφία και σε ποια ηλικία;

- Μου άρεσε πάντα να ζωγραφίζω από τον καιρό που ήμουν παιδάκι, δηλαδή πριν από ... 431 χρόνια. «Εβλεπα» να υπάρχουν «ζωγραφισμένα» παράξενα σκίτσα/σχέδια (πρόσωπα, ζώα, κτήρια) σχεδόν παντού, στα σύννεφα, στα δένδρα, ακόμη και κάτω στο πάτωμα, στα μαρμαράκια. Τα πρώτα μου σκιτσάκια ήταν ό,τι αντέγραφα από τον πίνακα στο νηπιαγωγείο: δηλαδή κυρίως αριθμοί και γράμματα, που είναι, ούτως ή άλλως, σχέδια και άλλα απλά σχέδια, λουλουδάκια, ζωάκια κ.ά., που μάς ζωγράφιζε η καλή μας δασκάλα, η κυρία Τούλα.

► Ποια ήταν η πρώτη σας γελοιογραφία;

- Έφτιαξα την πρώτη μου γελοιογραφία το 1972, η οποία ήταν σχετική με το ποδόσφαιρο αλλά δεν δημοσιεύτηκε ποτέ. Θέμα η νίκη του ΑΠΟΕΛ επί του Διγενή Ακρίτα Μόρφου με πέντε μηδέν. Η γελοιογραφία απεικόνιζε τον νικητή να προσφέρει στον ηττημένο πέντε «πορτοκαλλόμπαλες». Η αθώα - παιδική αυτή προσέγγιση για τον χώρο του ποδοσφαίρου, όπου κάποτε συμβαίνουν (από τότε μέχρι σήμερα) περιέργια και ψεύτικα πράγματα, με ώθησε, αν και με δισταγμό, να πάρω στον «Φιλελεύθερο» τη γελοιογραφία μου για δημοσίευση, με πέντε μέρες καθυστέρηση. Ο υπεύθυνος εκείνης της βραδινής βάρδιας (μ. Δ. Μίτας), με πολλή αγάπη, ευγένεια και ένα λαμπερό χαμόγελο, που δεν θα το ξεχάσω ποτέ, μου εξήγησε ότι, παρόλο που ήταν μια πολύ καλή γελοιογραφία, δεν μπορούσε να δημοσιευτεί, επειδή έχασε την επικαιρότητά της. Αμέσως μετά με ρώτησε αν θα μπορούσα να ετοιμάσω άλλη, έγκαιρα, για την επόμενη εβδομάδα. Ήταν τόσο η χαρά μου και ο ενθουσιασμός μου που την επόμενη κιόλας μέρα ετοίμασα μίαν άλλη γελοιογραφία, η οποία δημοσιεύτηκε πριν το κρίσιμο παιχνίδι στη Λάρνακα μεταξύ των ομάδων ΕΠΑ και ΑΝΟΡΘΩΣΗ: Ένας ταμπελλογράφος είχε έτοιμη μια πινακίδα που έγραφε «ΕΠΑ - ΑΝΟΡΘΩΣΗ στο στάδιο μας» και ετοίμαζε μια άλλη που έγραφε «ΕΠΑ-ΑΝΟΡΘΩΣΗ του σταδίου μας», λέγοντας στον βοηθό του ότι τη δεύτερη πινακίδα θα την βάλει μετά το παιχνίδι. Και όντως: Το παιχνίδι διακόπηκε λόγω πρωτοφανών επεισοδίων και το στάδιο (Γ.Σ.Ζ.) χρειάστηκε πράγματι μερική ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΗ !!! Έτσι η καλοσυνάτη και με θετικό τρόπο απόρριψη του πρώτου μου έργου, η εγκάρδια και ειλικρινής ενθάρρυνση και ακολούθως η προφητική μου ιδέα, άνοιξαν διάπλατα τον δρόμο μου προς τη γελοιογραφία!

► Ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στο σκίτσο και τη γελοιογραφία;

- Το σκίτσο είναι ένα απλό σχέδιο ενός π.χ. λουλουδιού, δέντρου, σπιτιού, ενώ η γελοιογραφία είναι το σχέδιο που μάς κάνει να χαμογελούμε ή να γελοούμε ή να χαχανίζουμε.

► Ζήσατε σε μία κρίσιμη ιστορική περίοδο για την Κύπρο μας. Το γεγονός αυτό έχει επηρεάσει την ενασχόλησή σας αυτή; Με ποιο τρόπο;

Εκ των πραγμάτων, όλες οι περιόδους είναι ιστορικές και κρίσιμες για την Κύπρο μας. Σε ένα παλαιότερο μου σκίτσο παρουσίασα την Κύπρο σαν ένα φοβισμένο κοριτσάκι να καταρακιά από ένα τεράστιο μεταλλικό έλικα, όπου υπήρ-

χαν διάφορα σημάδια που έδειχναν τις πιο κρίσιμες ιστορικές χρονολογίες (1950, 1955, 1960, 1971, 1974, 1983) και έλεγε: «παντού υπάρχουν κρίσιμες καμπές». Το ίδιο ισχύει και σήμερα δυστυχώς.

► Οι περισσότερες γελοιογραφίες σας έχουν πολιτικό υπόβαθρο. Μπορείτε να μάς αναλύσετε το σκεπτικό σας; Εν τέλει η πολιτική ως έννοια έχει μια χιουμοριστική παράμετρο;

- Σχεδιάζω σκίτσα και γελοιογραφίες για πολιτικά, κοινωνικά, αθλητικά, εκπαιδευτικά, επιστημονικά κ.ά. θέματα, τα οποία αφορούν τον κόσμο. Συχνά συνδυάζω περισσότερα από ένα θέματα σε ένα σχέδιο, προσπαθώντας να στείλω έτσι πολυσύνθετα/διαθεματικά μηνύματα, μέσω του χαμόγελου ή του γέλιου και κάποτε μέσω του πικρού γέλιου.

► Επισκέπτεστε σχολεία με σκοπό να μεταφέρετε για λίγο τα παιδιά στον κόσμο της γελοιογραφίας. Σας έχει βοηθήσει αυτό στη δουλειά σας;

- Βεβαίως με βοηθά στη δουλειά μου ως καθηγητή στο Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου και ως γελοιογράφο, όπως με βοηθούν και οι άλλες εξωσχολικές/εξωπανεπιστημιακές μου δραστηριότητες.

► Μπορείτε να μάς μιλήσετε πιο αναλυτικά για τις εναλλακτικές μεθόδους διδασκαλίας και μάθησης μέσα από γελοιογραφίες; Πώς βλέπετε εσείς σήμερα τη νέα γενιά;

- Οι εναλλακτικές μέθοδοι διδασκαλίας σήμερα δεν είναι τόσο εναλλακτικές. Πολλοί από τους αρχαίους ημών προγόνους, όπως π.χ. ο Αίσωπος και ο Σωκράτης, εφαρμόζαν εναλλακτικές μεθόδους διδασκαλίας. Ο Αίσωπος είχε ως πρωταγωνιστές των διδακτικών ιστοριών του μόνο ζώα, επειδή φοβόταν να μιλήσει για τα ελαττώματα ή τις ανομιές των ανθρώπων, ιδίως των ισχυρών (βασιλιάδων, στρατηγών κ.λπ). Ο Σωκράτης πρόσφερε παι-δεία στα παι-διά μέσα από παι-χνίδια του μυαλού. Παρομοίως, αργότερα, ο Χριστός έστειλε τα μηνύματά του στον κόσμο κυρίως μέσα από παραβολές.

Έχω τη χαρά να παίρνω προσκλήσεις από σχολεία, εδώ και είκοσι χρόνια, για συναντήσεις με παιδιά νηπιαγωγείου μέχρι Λυκείου, με θέματα όπως «Γνωριμία με τη Γελοιογραφία», «Μαθηματικά με γελοιογραφίες», «Ελληνικά με γελοιογραφίες», «Ιστορία με γελοιογραφίες» κ.λπ. Το ίδιο κάνω και σε πολλές άλλες χώρες. Παντού τα παιδιά θέλουν απλώς αγάπη. Αν παράλληλα με την αγάπη τούς προσφερθεί και οποιαδήποτε γνώση, με όποιο τρόπο/μέθοδο κρίνει ο εκάστοτε εκπαιδευτικός, θα τη δεχτούν ευχαρίστως. Τα εργαλεία που μου αρέσει να χρησιμοποιώ (κάποτε) είναι τα σκίτσα, οι γελοιογραφίες, τα παραμύθια, τα τραγούδια, τα ανέκδοτα, συγκινητικές ιστορίες κ.ά.

► Και όλα αυτά, απ' ότι γνωρίζουμε, τα προσφέρετε στα παιδιά αφιλοκερδώς.

- Όχι αφιλοκερδώς. Δωρεάν.

► Πώς βλέπετε γενικά τον χώρο της γελοιογραφίας στην Κύπρο αυτή τη στιγμή;

- Στην Κύπρο είχαμε την εφημερίδα «Σαπυρική Επιθεώρηση», του Δασκάλου μας Γιώργου Μαυρογένη, του οποίου το μοναδικό έργο αναγνωριζόταν από όλο τον Ελληνισμό και όχι μόνο. Η «Σαπυρική» έκλεισε το 1985, λόγω σοβαρού προβλήματος υγείας του Δασκάλου και από τότε έπαψε να ανθεί η γελοιογραφία στην Κύπρο. Στις αρχές της δεκαετίας του 2000 εμείς οι μαθητές του, και άλλοι νεότεροι, αποφασίσαμε να κάνουμε μια γελοιογραφική ανανέωση. Καταρχάς, δημιουργήσαμε τον Σύνδεσμο Κυπρίων Γελοιογράφων «ΓΕΛ.Α.» (που σημαίνει ακριβώς «Γελοιογραφική Ανανέωση») και στη συνέχεια οργανώσαμε διάφορες εκθέσεις, καθώς και πολλές δραστηριότητες, στην Κύπρο και μερικές στο εξωτερικό, πάντα με συμμετοχή έργων του αγαπημένου μας Δασκάλου Γιώργου Μαυρογένη, τον οποίο χάσαμε πριν περίπου ένα χρόνο.

► Υπάρχει κάποιος γελοιογράφος του Ελλαδικού ή ξένου χώρου του οποίου το έργο θαυμάζετε ιδιαίτερα και

θεωρείτε πως έχει επηρεάσει με τη δουλειά του/της το συγκεκριμένο είδος;

- Υπάρχουν πάρα πολλοί αξιόλογοι γελοιογράφοι στον Ελληνικό χώρο, αλλά και διεθνώς. Όταν ήμουν έφηβος θαύμαζα ιδιαίτερα τον ΚΥΡ (Γιάννης Κυριακόπουλος) για τις πολύ ευφρείς του γελοιογραφίες, τις απλές γραμμές με την αφαιρετική τεχντροπία. Τα σχέδιά του είναι σαν να τα έκανε παιδάκι του δημοτικού σχολείου. Οι ιδέες και ο απλός τρόπος που τις παρουσιάζει είναι πάντα, από τότε μέχρι σήμερα, απίστευτα!

► Τι σας αρέσει περισσότερο με την ενασχόλησή σας αυτή και πώς επηρέασε τη ζωή σας;

- Η γελοιογραφία είναι μέρος της ζωής μου. Είναι ένα πολύ σημαντικό μέσο να επικοινωνώ με τον κόσμο (ιδίως σήμερα μέσω Διαδικτύου) και να εκφράζω με προσοχή τις απόψεις μου για διάφορα θέματα. Το χρησιμοποιώ επίσης ως ένα εκπαιδευτικό εργαλείο, ανάμεσα σε πολλά άλλα εργαλεία που έχουμε εμείς οι δάσκαλοι.

► Τέλος, θα θέλαμε να μας πείτε πώς προέκυψε το ψευδώνυμο BOSS με το οποίο υπογράφετε τις γελοιογραφίες σας;

- Στην αρχή υπέγραφα ως «Αιπολίδης», το οποίο σημαίνει «Βοσκαρίδης» στα αρχαία Ελληνικά. Μετά από είκοσι χρόνια το άλλαξα σε μονοσύλλαβο και κόκκινο («BOSS») το οποίο σημαίνει «ΒΟΣκαρίδης Σώτος».

Σας ευχαριστούμε για τον χρόνο σας! Σας ευχόμαστε κάθε καλό στη ζωή σας.

Μαρία Ανδρέου, Γ5
Ελευθερία Γρηγορίου, Γ5

Επίσκεψη στο σχολείο μας: Σώτος Βοσκαρίδης – BOSS

Ο κ. Σώτος Βοσκαρίδης, ο γνωστός γελοιογράφος με το καλλιτεχνικό ψευδώνυμο BOSS και Επίκουρος Καθηγητής στο τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και Πληροφορικής του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου, επισκέφθηκε το σχολείο μας τον περασμένο Δεκέμβριο. Κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του στο σχολείο μας, υλοποιήθηκε δράση με μαθητές και μαθήτριες της Β' τάξης, όπου έγινε παρουσίαση εναλλακτικών μεθόδων διδασκαλίας και μάθησης, βασισμένων στις γελοιογραφίες. Ο καθηγητής, αρχικά εξήγησε τη διαφορά ανάμεσα στα σκίτσα και τις γελοιογραφίες. Στη συνέχεια, μέσα από μια παιγνιώδη δραστηριότητα, ο γνωστός γελοιογράφος άρχισε να φτιάχνει σκίτσα και γελοιογραφίες, ενώ τα παιδιά προσπαθούσαν να μαντέψουν τι κρύβεται πίσω από τις απλές γραμμές, πριν ακόμα ολοκληρωθούν τα σχέδιά του. Ακολούθως, παρουσίασε στα παιδιά την τεχνική που χρησιμοποιεί για να δημιουργήσει γελοιογραφίες με έξυπνο και απλό τρόπο, χρησιμοποιώντας αριθμούς και γράμματα του αλφαβήτου. Οι μαθητές και οι μαθήτριες ενθουσιάστηκαν, γέλασαν με την ψυχή τους και στο τέλος έφτιαξαν τις δικές τους ενδιαφέρουσες γελοιογραφίες.

Μετά από λίγο καιρό, ο κ. Βοσκαρίδης ξαναήρθε στο σχολείο μας. Αυτή τη φορά κάναμε κάτι πολύ διαφορετικό. Σ' ένα χαρτάκι γράψαμε όλοι: όνομα, χώρα που θέλουμε να επισκεφτούμε, αγαπημένο φαγητό, χόμπι, άτομο που θέλουμε να συναντήσουμε και για ποιο πράγμα είμαστε περήφανοι. Μάς ανακοίνωσε ότι ο στόχος μας είναι να μάθουμε όλες τις πληροφορίες για όλους τους συμμαθητές μας, γιατί σε επόμενη συνάντηση θα κληρωθούν δύο άτομα και θα ερωτηθούν κατά πόσο γνωρίζουν τις πληροφορίες για το άλλο παιδί. Ακούγεται πολύ ενδιαφέρον. Αγωνιούμε για τη συνέχεια...

Ευχαριστούμε θερμά τον κ. Σώτο Βοσκαρίδη για τον χρόνο που μας αφιερώνει με τόσο υπομονή και αγάπη!

Ανν Ιωαννίδου, Β2

Στιγμιότυπα της σχολικής ζωής

Αγιασμός

Καλωσόρισμα

Έναρξη σχολικής χρονιάς

1η Οκτωβρίου

28η Οκτωβρίου

28η Οκτωβρίου

Μέρα Εκπαιδευτικού

Επέτειος Πολυτεχνείου

Διάλεξη για ολοκαύτωμα

Εκδρομή τελειοφόιτων!

Σχολική εκδρομή!

Βοτανόκηπος

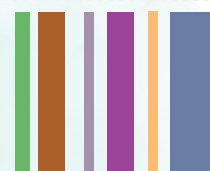

Βιωματικό εργαστήριο με θέμα τον σχολικό εκφοβισμό!

Βιωματικό εργαστήριο γελιογραφίας

Στιγμιότυπα της σχολικής ζωής

Μικροί δημοσιογράφοι εν δράσει...

Συνέντευξη με τον Boss

Χριστούγεννα

Ορχηστρικό και χορωδιακό σύνολο του σχολείου

Καταδίκη Ψευδοκράτους

Άσκηση σεισμού

Ευρωπαϊκή εβδομάδα αθλητισμού (move week - be active)

Χρυσοπράσινο Φύλλο - Εξόρμηση στον Καλοπαναγιώτη

Καλωσορίσατε στο τμήμα μας!

Ας αρχίσουν οι χοροί ...

Κοπιάστε!

Ψήνοντας και διασκεδάζοντας..

Παραδοσιακά παιχνίδια - Τσικνοπέμπτη

Τρέχω για την υγεία μου!

Πειραματιζόμαστε ...

Ραδιομαραθώνιος

Σχολικό παζαράκι

Κυρίες και κύριοι, καλή θέαση!

Θεατρική τέχνη, από τα αρχαία κίβλας χρόνια ταξίδεψε σε κάθε γωνιά της Ευρώπης: από τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό, στους ιπποδρόμους της Ρώμης και του Βυζαντίου, στα θέατρα με τη σπουδαία αρχιτεκτονική της Ισπανίας, στις πασίγνωστες πόλεις της Ιταλίας και στα αριστοκρατικά θέατρα της Αγγλίας. Οι πρώτες μορφές του θεάτρου σε όλη τη διάρκεια της ελληνικής αρχαιότητας ήταν η τραγωδία, η κωμωδία και το σατυρικό δράμα. Στο αρχαίο ελληνικό θέατρο πρωταγωνιστούσαν μονάχα άντρες, ακόμη και σε γυναικίους ρόλους. Ανέκαθεν, ήταν μια ευκαιρία ψυχαγωγίας για τους ανθρώπους και ένας τρόπος για να συναντηθούν και να συζητήσουν μεταξύ τους.

Σχεδόν όλοι μας έχουμε παρακολουθήσει έστω και μια θεατρική παράσταση στη ζωή μας. Πολλοί βλέπουν το θέατρο ως μια ευκαιρία για να περάσουν ευχάριστα την ώρα τους. Ταυτόχρονα όμως, το θέατρο μπορεί να δώσει κατευθύνσεις, αξίες, στηρίγματα, ιδανικά και να καλλιεργήσει το πνεύμα των θεατών. Πολλοί άνθρωποι στις μέρες μας επιλέγουν να παρακολουθήσουν μια θεατρική παράσταση, με σκοπό να ξεφύγουν από την καθημερινότητά τους και να περάσουν ευχάριστα τον χρόνο τους. Παρόλα αυτά, υπάρχουν άλλοι, κυρίως νέοι, που δεν έρχονται καθόλου σ' επαφή με το θέ-

ατρο και επιλέγουν άλλους τρόπους διασκέδασης, γεγονός ιδιαίτερα λυπηρό, αφού η επαφή με τον κόσμο του θεάτρου, σίγουρα έχει να τους προσφέρει πολλά.

Αξίζει να τονιστεί, πως το θέατρο δεν συνδέεται μόνο με την ψυχαγωγία αλλά και με την παιδεία αφού, δεν είναι λίγες οι φορές που μια θεατρική παράσταση αποτελεί έναν τρόπο κοινωνικής μόρφωσης για τους θεατές. Γι' αυτό και από πολύ νωρίς το θέατρο εντάχθηκε στο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Μάλιστα, τόσο στα δημοτικά όσο και στα γυμνάσια και τα λύκεια, οι μαθητές έχουν την ευκαιρία να μπουν οι ίδιοι στον ρόλο του ηθοποιού και να λάβουν μέρος σε μια θεατρική παράσταση.

Αναμφίβολα, το θέατρο είναι μια μορφή τέχνης που αποτελεί ένα εναλλακτικό μέσο ψυχαγωγίας για τους θεατές του. Πολλές φορές, χωρίς εμείς να το αντιλαμβανόμαστε, περνά άμεσα σημαντικά μηνύματα στην κοινωνία είτε καυτηριάζοντας καταστάσεις είτε επικρίνοντας πρόσωπα και γεγονότα, καθώς ακόμη μπορεί να μάς μεταφέρει από τη μια εποχή στην άλλη. Γι' αυτό και στο πρόγραμμά μας εκτός από τα εστιατόρια, τα πάρτι, τα καταστήματα, τις επισκέψεις σε φίλους, καλό θα ήταν να εντάξουμε και το θέατρο σιγά-σιγά!

Θέκλα Πετροκώστα, Γ4

Ο μαγικός κόσμος των βιβλίων

Το διάβασμα ενός καλού βιβλίου, που πολλές φορές περιμένει καρτερικά σε ένα σκονισμένο ράφι μιας βιβλιοθήκης, αποτελεί μία από τις πιο αποδοτικές πνευματικά ασχολίες του ανθρώπου. Η δύναμη των λέξεων, αλλά και των εικόνων μάς μεταφέρουν σ' ένα κόσμο μαγικό, στον οποίο μπορούμε να καταφύγουμε, έστω για λίγο, μακριά από τις σκοτούρες της καθημερινότητας. Δυστυχώς όμως, αρκετοί είναι οι συνομήλικοί μας που δεν ξέρουν ποιος είναι αυτός ο κόσμος. Αυτός ο κόσμος είναι ένα ξεχωριστό μέρος, όπου μπορεί κανείς να σκεφτεί ό,τι επιθυμεί και να το κάνει πραγματικότητα στο μυαλό του με τη δύναμη των σκέψεων και της φαντασίας. Μπορεί να δημιουργήσει το πιο μαγικό, περίεργο ή και φανταστικό μέρος, χωρίς οποιοδήποτε περιορισμό. Οι συγγραφείς θέλουν να μάς παρουσιάσουν αυτό τον κόσμο και να μάς κάνουν να θέλουμε να τον εξερευνήσουμε. Ο καθένας μας θα ταξιδέψει όπου του αρέσει. Στον κόσμο του παρόντος, του παρελθόντος ή ακόμα και του μέλλοντος. Μπορεί να είναι ένας χώρος με μυστήριο, περιπέτεια, δράση, ρομαντισμό, λυρικότητα, φαντασία, γαλήνη, προβληματισμό, χαλάρωση. Καλό μας ταξίδι λοιπόν και να θυμάστε ότι «το βιβλίο αποτελεί παράθυρο στη φαντασία, καθώς και στη σκέψη του ανθρώπου»!!

Προτάσεις για βιβλιοαναγνώσεις:

- 1) 'Ένα παιδί μετράει τ' άστρα, Μενέλαος Λουντέμης
- 2) Η κυρία Ντο ρε μι, Λιλίκα Νάκου
- 3) Το καπλάνι της βιτρίνας, Άλκη Ζέη
- 4) Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου, Ά. Ζέη
- 5) Η μωβ ομπρέλα, Ά. Ζέη
- 6) Στα μουσικά του βάλτου, Πηνελόπη Δέλτα
- 7) Παραμύθι χωρίς όνομα, Π. Δέλτα
- 8) Ελένη ή ο Κανένας, Ρέα Γαλανάκη
- 9) Ο μικρός πρίγκιπας, Αντουάν Ντε Σεντ - Εξιπερί
- 10) Ο γλάρος Ιωνάθαν, Bach Richard

Κωνσταντίνα Ιωάννου, Γ1

Θεατρική παράσταση: Το δωμάτιο του Γιώργου

Την Πέμπτη 23 Ιανουαρίου ήρθε στο σχολείο μας η θεατρική ομάδα intraportas και μάς παρουσίασε τη θεατρική παράσταση «Το δωμάτιο του Γιώργου». Μια εφηβική θεατρική παράσταση - βαλίτσα για την ασφαλή χρήση του διαδικτύου και τον διαδικτυακό εκφοβισμό. Οι δύο ηθοποιοί υποδύονται πολλαπλούς ρόλους και μάς διηγούνται την ιστορία του έφηβου Γιώργου που περνάει τις περισσότερες ώρες της μέρας μπροστά στον υπολογιστή

του. Έπειτα από έναν διαπληκτισμό με τη Μαρία, αποφασίζει να την εκθέσει ανώνυμα στα

Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης χρησιμοποιώντας τα προσωπικά της δεδομένα και φωτογραφίες της από τον προσωπικό της λογαριασμό στο facebook. Η κατάσταση εκτροχιάζεται γρήγορα και η Μαρία έρχεται σε αρκετά δύσκολη θέση, με αρκετούς από τους διαδικτυακούς της φίλους να την περιγελούν και να τη μειώνουν. Η ίδια βρίσκεται σε απόγνωση! Μέχρι, που ο φίλος της, ο Γιώργος, αντιλαμβάνεται το λάθος του και προσπαθεί να επανορθώσει... Μετά το τέλος της παράστασης, οι δύο ηθοποιοί συζήτησαν με τα παιδιά για τον διαδικτυακό εκφοβισμό και τη σωστή χρήση του διαδικτύου. Η θεατρική παράσταση, αν και μικρή σε διάρκεια, πρόσφερε σε όλους μας χρήσιμες πληροφορίες και κυρίως μάς έκανε να προβληματιστούμε και να δούμε τα πράγματα από άλλη οπτική γωνία. Ελπίζουμε τα μηνύματα των ηθοποιών να έφθασαν με επιτυχία σ' αυτιά όλων μας, ούτως ώστε να μην αναγκαστεί κάποιο παιδί να περάσει τα ίδια και να βρεθεί σε παρόμοια θέση με την ηρωίδα!

Σάββη Γιάννου, Γ3

Ομαδικό έργο, Γ6

Γιώργος Χρυσοστόμου, Γ2

Θέκλα Πετροκώστα, Γ4

Παρουσίαση βιβλίου: Το Καπλάνι της βιτρίνας*, Άλκη Ζέη

Η Μέλια και η Μυρτώ είναι δύο αδερφές, 8 και 10 χρονών, οι οποίες ζουν σε ένα νησί μαζί με τους γονείς τους, τον παππού και την αδερφή του, καθώς και με τη Σταματίνα, την κοπέλα που βοηθά στις δουλειές του σπιτιού. ΕΥ-ΠΟ; ΛΥ-ΠΟ; είναι η συνθηματική ερώτηση που ανταλλάσσουν μεταξύ τους οι δύο αδελφές, λίγο πριν κοιμηθούν. Ο πατέρας είναι ο μόνος που εργάζεται, ενώ ο παππούς ασχολείται με την ανατροφή των εγγονών του και την εκπαίδευσή τους. Στον ελεύθερο του χρόνο διαβάζει τους «αρχαίους» του, όπως αποκαλεί τα βιβλία του η Μέλια. Ο χειμώνας κυλά βαρετά για τις δύο αδερφές και η μόνη τους χαρά είναι όταν η Σταματίνα ανοίγει το σαλόνι για να καθαρίσει. Τότε, εκείνες μπαίνουν κρυφά μέσα και θαυμάζουν το καπλάνι, μια τίγρη, που βρίσκεται βαλσαμωμένη σε μια μεγάλη βιτρίνα. Το καπλάνι, που έχει ένα γαλάζιο και ένα μαύρο μάτι, είναι συνδεδεμένο με ιστορίες που τούς διηγείται κάθε καλοκαίρι ο Νίκος, ο μεγάλος τους ξάδερφος. Ο Νίκος επισκέπτεται την οικογένειά του που πάει τα καλοκαίρια στο εξοχικό τους σπίτι, στο Λαμαγάρι, μια παραθαλάσσια περιοχή του νησιού. Η ζωή όμως όλων ταράζεται, όταν στις 4 Αυγούστου του 1936 έγινε η δικτατορία. Ο Νίκος τότε εξαφανίζεται, γιατί τον κυνηγούν.

Τον Σεπτέμβρη, τα κορίτσια αρχίζουν να φοιτούν στο ιδιωτικό σχολείο του κυρίου Καρανάση. Εκεί, η Μέλια γνωρίζει τον

φίλο της, τον Αλέξη, φτωχό παιδί ενός επαναστάτη συγγραφέα. Όταν η Μέλια με τα άλλα παιδιά παρακολουθούν στην πλατεία της πόλης να καίγονται βιβλία, ανάμεσα σε αυτά και οι «αρχαίοι» του παππού της και τα συγγράμματα του πατέρα του Αλέξη, δεν μπορεί να καταλάβει γιατί η δικτατορία φέρεται με αυτόν τον τρόπο στα βιβλία, στον Νίκο και το καπλάνι. Μια μέρα βρίσκει ένα σημείωμα στο στόμα του καπλανιού που την οδηγεί στον ξάδερφό της, τον Νίκο. Η Μέλια τον βοηθά στα σχέδιά του εναντίον της δικτατορίας. Τα πράγματα ανατρέπονται για τη Μυρτώ, όταν ο αρχηγός της φάλαγγας της ζητά να κάνει έναν «άθλο», να μπει κρυφά στο ψιλικατζίδικο της κ. Αγγελικής και να κλέψει εξοπλισμό για τη φάλαγγα. Εκεί, συναντά απρόσμενα τον Νίκο, στην κρυψώνα του, κι αλλάζει αμέσως στάση για το σχολείο και τον διευθυντή της, τον κ. Καρανάση. Από τότε τα κορίτσια άρχισαν να ηγούνται στο δημόσιο σχολείο και ο Νίκος κατάφερε να φύγει για την Ισπανία, όπου θα βοηθούσε στον πόλεμο. Το επόμενο καλοκαίρι τα κορίτσια επιστρέφουν στο Λαμαγάρι με τον Αλέξη και διηγούνται στους φίλους τους την περιπέτειά τους.

Οι ήρωες:

Ο αγαπημένος μου ήρωας σε αυτό το βιβλίο είναι ο Νίκος, ένας νέος επαναστάτης της εποχής. Πριν τη δικτατορία επισκεπτόταν την οικογένειά του, τα καλοκαίρια και περνούσε τον περισσότερο του χρόνο με τις μικρές ξαδερφούλες του και τους φίλους τους στο Λαμαγάρι. Συνήθιζε να τούς διηγείται ιστορίες με το καπλάνι. Λίγοι νέοι αφιερώνουν τόσο χρόνο σε μικρά παιδιά και αυτό μου έκανε μεγάλη εντύπωση. Όταν ήρθε η δικτατορία στην Ελλάδα, ο Νίκος που πάντα ονειρευόταν ένα καλύτερο μέλλον, αποφασίζει να αγωνιστεί για να επανέλθει η δημοκρατία στη χώρα του. Έδειξε θάρρος, αποφασιστικότητα και αυτοθυσία. Στο τέλος, φεύγει για την Ισπα-

νία και δεν μαθαίνουμε τι απέγινε.

Αν ζούσα τη συγκεκριμένη εποχή, και με αυτή την πολιτική κατάσταση, θα ταυτιζόμουν με την οκτάχρονη Μέλια, που είναι και η αφηγήτρια του βιβλίου. Πιστεύω ότι η Μέλια έχει πολλά κοινά στοιχεία με τη συγγραφέα, την Άλκη Ζέη. Είναι ένα παιδί, που παρόλο το νεαρό της ηλικίας της, φαίνεται ώριμη και έξυπνη. Δεν επηρεάζεται από τη ματαιοδοξία της αδελφής της, η οποία παρασύρθηκε από τα μεγάλα λόγια και την εξουσία που θα είχε ως αρχηγός στη φάλαγγα. Αντίθετα, βοηθά με απόλυτη εκεμύθεια, αλλά και με γενναιούπτητα, τον Νίκο να κρυφτεί και να γλιτώσει από το δικτατορικό καθεστώς.

Άλκη Ζέη

Η Άλκη Ζέη γεννήθηκε το 1923 και πέθανε πρόσφατα στις 27 Φεβρουαρίου 2020. Είναι μια σπουδαία συγγραφέας παιδικών βιβλίων και όχι μόνο. Είχα τη χαρά να την παρακολουθήσω πριν μερικά χρόνια, όταν επισκέφτηκε το δημοτικό μας σχολείο. Ήταν ήδη μεγάλη σε ηλικία, αλλά ο τρόπος που μιλούσε για τη ζωή και τα βιβλία της, μέ εντυπωσίασε. Όπως έχει πει η ίδια, τα βιβλία της δεν γράφτηκαν για τα παιδιά, δεν είναι παιδικά βιβλία. Απλώς, μέσα από τα μάτια των παιδιών παρουσιάζει σημαντικά γεγονότα της Ελληνικής ιστορίας. Είναι ο δικός της τρόπος να διηγηθεί στιγμές που και η ίδια έζησε, και δεν πρέπει ποτέ να ξεχαστούν.

Το *Καπλάνι της Βιτρίνας** έχει μεταφερθεί σε τηλεοπτική σειρά από την ΕΡΤ και μπορούμε να το παρακολουθήσουμε μέσα από το αρχείο της στον σύνδεσμο bit.ly/kaplani-vitrinas. Το καπλάνι υπάρχει στην πραγματικότητα και σήμερα βρίσκεται στο Παλαιοντολογικό Μουσείο, στους Μυτιληνιούς της Σάμου.

Άνη Ιωαννίδου, Β2

Λέσχη Λογοτεχνικής Ανάγνωσης

*«Θα σου πω μια ιστορία,
που κανείς δε σου 'χει πει,
Θα σου γνώσω στο αδράχτι,
ένα τέλδος και μια αρχή ...»*

Η Επιτροπή Βιβλιοθήκης του Γυμνασίου Μακεδονίτισσας, έχοντας ως γνώμονα ότι το βιβλίο αποτελεί πηγή ατελείωτων γνώσεων και πληροφοριών, καθώς επίσης μέσο αφύπνισης από τον πνευματικό λήθαργο, αποφάσισε κατά τη φετινή σχολική χρονιά (2019 – 2020) να λειτουργήσει Λέσχη Λογοτεχνικής Ανάγνωσης. Η Λέσχη Ανάγνωσης αποτελεί μια εξαιρετική ευκαιρία για όλους να έρθουν σ' επαφή με αναγνώσματα και συγγραφείς ή ποιητές που άλλοτε πιθανόν να γνωρίζουν κι άλλοτε όχι, και να εκτεθούν σε αναγνώσματα που ίσως να μην επέλεγαν από μόνοι τους. Στο πλαίσιο της λειτουργίας της Λέσχης Ανάγνωσης πραγματοποιήθηκαν βιβλιοπαρουσιάσεις λογοτεχνικών έργων από καθηγήτριες του σχολείου. Οι συναντήσεις μας με τα παιδιά λάμβαναν μέρος στην αίθουσα της βιβλιοθήκης, κάθε Τετάρτη κατά το β' διάλειμμα. Σκοπός μας ήταν να γνωρίσουν τα παιδιά τον μαγικό κόσμο των βιβλίων και να ταξιδέψουν με τη φαντασία τους σε κόσμους ονειρικούς, καλλιεργώντας ταυτόχρονα τη σχέση τους με το διάβασμα ευχάριστα και εποικοδομητικά!

Με μεγάλη μας χαρά, εκπαιδευτικοί και μαθητές συμβάλουμε στην προσπάθεια αυτή της Επιτροπής, ούτως ώστε να ξεκινήσει ομαλά τη λειτουργία της στις 14/02/20. Η υπεύθυνη βοηθός διευθύντρια της Επιτροπής Βιβλιοθήκης, κυρία Παναγιώτου Αχνιώτου, ανέλαβε τα νήια της παρουσίασης διαβάζοντας αποσπάσματα από το βιβλίο της κυρίας Μαρίας Σταυροπούλου Οικονομίδου, με τίτλο *Πες μας γιατί*, που πρωτοκυκλοφόρησε πρόσφατα από τις εκδόσεις Επιφανίου. Το βιβλίο αναφέρεται σε αναμνήσεις της συγγραφέως από τα παιδικά της χρόνια, βιώνοντας σημαντικές στιγμές της κυπριακής ιστορίας. Η συγγραφέας δράττεται της ευκαιρίας, μέσα από τις ερωτήσεις των εγγονών της, να προβεί σε σύγκριση της σύγχρονης με την παλαιότερη εποχή και να τονίσει τις δυσκολίες της δικής της γενιάς, περνώντας αβίαστα μηνύματα στη νέα γενιά. Στις 26/02/20 τη σκυτάλη ανέλαβε η φιλόλογος του σχολείου, κυρία Κάλια Μεσομέρη Νεάρχου, παρουσιάζοντας αποσπάσματα από το βιβλίο – αυτοβιογραφία *Με λένε Μαλάλα* της Μαλάλα

Γιουσαφζάι. Το βιβλίο αναφέρεται στη ζωή της συγγραφέως, που σε ηλικία μόλις 10 ετών, το 2012, κόντεψε να πληρώσει με την ίδια της τη ζωή τον αγώνα της για το αναφαίρετο δικαίωμα των κοριτσιών στην εκπαίδευση, ζώντας στο καθεστώς τρομοκρατίας των Ταλιμπάν στη γενέτειρά της, το Πακιστάν. Η Μαλάλα αποτελεί διεθνές σύμβολο ειρηνικής διαμαρτυρίας και το νεότερο άτομο που έχει βραβευτεί με Νόμπελ Ειρήνης το 2014. Η επόμενη παρουσίαση πραγματοποιήθηκε στις 04/03/20 από την καθηγήτρια πληροφορικής, κυρία Κατερίνα Καδή. Η συνάδελφος, μ' ένα πολύ όμορφο και ευφάνταστο τρόπο παρουσίασε το βιβλίο της συγγραφέως Στέλλας Σπύρου με τον τίτλο *Ένα, Δύο, Τρία για μικρούς. Το ένα και για μεγάλους*. Το βιβλίο, που βραβεύτηκε με το κρατικό βραβείο λογοτεχνίας από τις πολιτιστικές Υπηρεσίες του ΥΠΠΑΝ για εκδόσεις του 2009, αποτελείται από τρεις ιστορίες, γραμμένες σε πεζό λόγο, αλλά σε ύφος ποιητικό. Το συμβολικό του περιεχόμενο προσφέρει μια αισθητική πρόκληση για τα παιδιά μέσα από τη γοητευτική αλυσιδωτή αφήγηση της Κερυνειώτισσας συγγραφέως για την ομορφιά της φύσης: για το ασπρένιο φεγγάρι, για τις στάλες της βροχής και για το θαλάσσιο κοχύλι.

Οι μαθητές απόλαυσαν τις αναγνώσεις και αρκετά ήταν τα παιδιά που ζήτησαν να δανειστούν τα συγκεκριμένα βιβλία στο πλαίσιο της λειτουργίας της δανειστικής βιβλιοθήκης. Τέλος, η Επιτροπή Βιβλιοθήκης οργάνωσε έκθεση βιβλίου, προκήρυξε διαγωνισμό φιλαναγνωσίας ανάμεσα στους μαθητές του σχολείου, όπως επίσης ανακοίνωσε παράλληλα και διαγωνισμό φωτογραφίας, κατά τον οποίο τα παιδιά καλούνταν να δείξουν μέσω της τέχνης της φωτογραφίας την αγάπη τους για το βιβλίο! Δυστυχώς, το ταξίδι μας στον μαγικό κόσμο του βιβλίου δεν πρόλαβε να ολοκληρωθεί λόγω της πανδημίας του κορωνοϊού... Παρά ταύτα, υποσχόμαστε να επανέλθουμε δριμύτεροι με την πρώτη ευκαιρία!!

Κάλια Μεσομέρη Νεάρχου
Φιλόλογος, Υπεύθυνη Βιβλιοθήκης

Δημοσιογραφικός όμιλος

Την Παρασκευή, στις 14 Φεβρουαρίου 2020, όλα τα μέλη του Δημοσιογραφικού Ομίλου μαζί με τους υπεύθυνους καθηγητές του ομίλου μας, επισκεφθήκαμε τους χώρους του γνωστού Τηλεοπτικού Σταθμού ANT1 Κύπρου. Εκεί, δημοσιογράφοι, παρουσιαστές, ραδιοφωνικοί παραγωγοί και άνθρωποι πίσω από τις κάμερες, μάς μίλησαν για το επάγγελμά τους και απάντησαν σε πολλές ερωτήσεις μας. Επίσης, μάς ξενάγησαν στους χώρους του καναλιού και δύο από εμάς δοκίμασαν να εκφωνήσουν τις ειδήσεις μπροστά από την κάμερα. Ήταν για όλους μας μία αξέχαστη και εποικοδομητική εμπειρία. Ακολούθως, περάσαμε από τη θεωρία στην πράξη... Πήγαμε στο Mall of Cyprus και αφού χωριστήκαμε σε ομάδες, γίναμε οι ίδιοι δημοσιογράφοι! Ζητήσαμε από τον κόσμο που βρισκόταν εκεί, να απα-

ντήσει σε ερωτήσεις που είχαμε προετοιμάσει με θέμα τον ρατσισμό και τα έθιμα του τόπου μας. Οι περισσότεροι από αυτούς μάς βοήθησαν με ένα τεράστιο χαμόγελο! Περάσαμε όλοι υπέροχα και θεωρούμε ότι ο θεσμός των ομίλων στα σχολεία προσφέρει πολλά σε μας, τους μαθητές.

Έλση Περσεκιάνη, Γ7

Όμιλος Πληροφορικής

Στην επίσκεψή μας που πραγματοποιήθηκε στο Πανεπιστήμιο Frederick, είχαμε τη χαρά να παρακολουθήσουμε μία παρουσίαση με θέμα την πληροφορική. Μέσα από την παρουσίαση μάθαμε πώς πρέπει να είμαστε δημιουργικοί και να βρίσκουμε νέους τρόπους, για να υλοποιήσουμε τις ιδέες μας. Μάθαμε επίσης ότι δεν πρέπει να στηριζόμαστε στη σημερινή τεχνολογία, αλλά στην τεχνολογία του αύριο. Επιπλέον, γνωρίσαμε τις μεγάλες επιτυχίες διαφόρων προσώπων όπως του Bill Gates, ιδρυτή της Microsoft, του Steve Jobs, ιδρυτή της Apple, και του κυρίου Χασάπνη, ο οποίος πούλησε στην Google τη δημιουργία του κερδίζοντας εκατομμύρια. Επίσης, μάς πα-

ρουσιάστηκαν μερικά προγράμματα του πανεπιστημίου. Τέλος, ασχοληθήκαμε περισσότερο με το πρόγραμμα «HiT», το οποίο έχει τη δυνατότητα να κατασκευάζει αφίσες, έγγραφα σε μορφή pdf και βίντεο σε μορφή gif, με δικές μας εντολές. Ήταν μια σημαντική εμπειρία και αποκομίσαμε πολλά οφέλη.

Αχιλλέας Αργυρού, Β6

Μουσικός Όμιλος

Ο μουσικός όμιλος, με ομάδα μαθητών και συνοδεία καθηγητών, επισκέφθηκε τη Μουσική Σχολή ARTE, που βρίσκεται στο κέντρο της Λευκωσίας. Εκεί, τα παιδιά είχαν την ευκαιρία να ενημερωθούν για το πρόγραμμα σπουδών της σχολής από καθηγητές, να ενημερωθούν για συγκεκριμένα μουσικά μαθήματα και τον τρόπο διεξαγωγής τους, να λύσουν διάφορες απορίες που είχαν σχετικές με το πρόγραμμα και να απολαύσουν μουσικούς ήχους από τους φοιτητές της

σχολής. Έφυγαν από τη σχολή άπιστατα ικανοποιημένοι.

Θεατρικός όμιλος

Ο θεατρικός όμιλος φιλοξένησε την κύρια Εύα Παπαγεωργοπούλου, καθηγήτρια θεάτρου στο Σαπρικό Θέατρο, με πρώτο πτυχίο στις θεατρικές σπουδές και ειδικότητα στην υποκριτική και σκηνοθεσία. Είναι επίσης κάτοχος μεταπτυχιακού με ειδικότητα υποκριτική και σκηνοθεσία, καθώς φέρει και τον τίτλο Magister atrium. Επιπλέον, διαθέτει και πτυχίο χορού. Η κυρία Εύα αφού απάντησε στις ερωτήσεις μας με πολλή υπομονή και χιούμορ, μάς πρότεινε να επιχειρήσουμε να διαδραματίσουμε έναν αυτοσχεδιασμό με το έξης σενάριο: Ένας «ταλαντούχος» σκηνοθέτης προσπαθεί να ανεβάσει μια διασκευή της τραγωδίας «Ελένη», όταν ξαφνικά μια ομάδα από νεαρές ηθοποιούς διακόπτουν την πρόβα και ζητούν ένα δικό τους έργο. Ένας ξεκαρδιστικός αυτοσχεδιασμός τον οποίο αναμφίβολα όλοι ευχαριστήθηκαν. Μετά τον αυτοσχεδιασμό τα μέλη του θεατρικού ομίλου προσπάθησαν να ζωγραφίσουν τα σκηνικά της παράστασης «Ελένη». Ήταν μια υπέροχη εμπειρία!

Σάββη Γιάννου, Γ3

Κοινωνικός Όμιλος

Σκοπός του ομίλου αυτού είναι η κοινωνικοποίηση και η προσφορά. Ως κοινωνικός όμιλος, επισκεφθήκαμε το Μέλαθρον Ευγηρίας «Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου» και τη Σχολή Κωφών. Στο Μέλαθρον Ευγηρίας είχαμε την ευκαιρία να συναντήσουμε, να κοινωνικοποιηθούμε και να μιλήσουμε με άτομα τρίτης ηλικίας που δεν γνωρίζαμε. Τραγουδήσαμε και μιλήσαμε με τους παππούδες και τις γιαγιάδες που φιλοξενούνται εκεί, και το διασκεδάσαμε πολύ. Επίσης, ο διευθυντής του οίκου ευγηρίας μάς μίλησε για το έργο που επιτελεί το προσωπικό στον συγκεκριμένο χώρο, καθώς και για το πώς περνούν την ώρα τους οι ηλικιωμένοι. Τα άτομα που φιλοξενούνται εμπλέκονται σε διάφορα προγράμματα – δραστηριότητες, όπως σωματική άσκηση, φυσιοθεραπεία, καθώς επίσης λαμβάνουν ιατρική περίθαλψη. Νιώσαμε ευχαρίστηση και ικανοποίηση όταν είδαμε τα χαμόγελα

στα πρόσωπα αυτών των ανθρώπων, που μόνο με την παρουσία μας αισθάνθηκαν αισιοδοξία και χαρά.

Στη συνέχεια επισκεφθήκαμε τη Σχολή Κωφών όπου είχαμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε, αλλά και να συμμετάσχουμε στα μαθήματα θεάτρου. Η επίσκεψή μας ολοκληρώθηκε με ξενάγηση στις εγκαταστάσεις της σχολής. Μέσα από αυτές τις δραστηριότητες του ομίλου αντιληφθήκαμε πόσο όμορφα αισθάνεται ο άνθρωπος όταν προσφέρει για τον συνάνθρωπό του ανιδιοτελώς!

Ισαβέλλα Σάββα, Β5

Χορευτικός όμιλος

Ο χορευτικός όμιλος αποτελείται από 2 ομάδες των 25 μαθητών και μαθητριών. Στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων των ομίλων, ο όμιλός μας επισκεφθήκαμε το «Dance Studio» στη Λευκωσία, όπου οι μαθητές μας πέρασαν ένα ευχάριστο δίωρο μαθαίνοντας μία πολύ ωραία χορογραφία. Οι μαθητές μας ενθουσιάστηκαν και δούλεψαν αρκετά ώσπου και έμαθαν τη χορογραφία. Ευχόμαστε να έχουμε τη δυνατότητα και στο μέλλον να επισκεφθούμε κι άλλες σχολές χορού.

Αθλητικός όμιλος

Ο αθλητικός όμιλος του σχολείου μας είχε την ευκαιρία να επισκεφθεί και να ξεναγηθεί στο Μουσείο Ιστορίας του ΑΠΟΕΛ στη Λευκωσία. Ευχαριστούμε το προσωπικό του Μουσείου για την περιδιάβασή μας στην ιστορική αυτή αναδρομή της ομάδας του ΑΠΟΕΛ.

Σκοπευτικός Όμιλος

Ο σκοπευτικός όμιλος του Γυμνασίου Μακεδονίτσας για 2η συνεχόμενη χρονιά με υπευθύνους τον κ. Μάριο Στυλιανού και την κ. Μαρία Ηλιάδη, επισκέφθηκε το σκοπευτήριο Λευκωσίας. Η λειτουργία των ομίλων συνέπεσε με το διεθνές Γκραν πρι, που πραγματοποιήθηκε στη Λευκωσία κι είχαν την ευκαιρία να γνωρίσουν τα ολυμπιακά αθλήματα του τραπ και του σκπτ, να δουν εν δράσει κορυφαίους και παγκόσμιας κλάσης σκοπευτές, να βιώσουν την εμπειρία των διεθνών αγώνων και να βιώσουν από κοντά την όλη προετοιμασία και πειθαρχία των αθλητών. Τα παιδιά ρώτησαν για τα πάντα (όπλα, φυσίγγια, διαμετρήματα, τις απαιτήσεις και τις δυσκολίες του κάθε αθλήματος) και γενικά πέρασαν υπέροχα. Ευχαριστούμε τους Κύπριους σκοπευτές για τη θερμή υποδοχή των παιδιών του σχολείου μας.

«ΕΥ ΖΗΝ» - « ΑΓΟΡΑ - ζω»

Το «Ευ ζην» είναι ένα διετές Πρόγραμμα Αγωγής Υγείας στο οποίο συμμετέχει και το σχολείο μας. Το θέμα του προγράμματός μας είναι «Ο Υπερκαταναλωτισμός» - υπερκαταναλωτισμός στη σύγχρονη κοινωνία, προεκτάσεις και τρόποι διαχείρισής του.

Μέσα από την ευκαιρία που μάς δόθηκε, ώστε να δράσουμε και ως Όμιλος, στις 14/02/20 είχαμε προσκαλέσει τον πρόεδρο του «Συνδέσμου Καταναλωτών», κύριο Μάριο Δρουσιώτη, καθώς και μία εκπρόσωπο της «Green Dot», για να παρουσιάσουν τη δράση τους, αλλά και μέσω συζήτησης να μάς επισημάνουν και να μάς διαφωτίσουν για τις αρνητικές επιπτώσεις που επιφέρει στο περιβάλλον η αλόγιστη αγορά αγαθών, η παραγωγή σκουπιδιών, και η σπατάλη φυσικών πόρων. Μέσα από αυτή τη δράση, μάς δόθηκε ταυτόχρονα η ευκαιρία να καλλιεργήσουμε στάσεις για έναν υπεύθυνο καταναλωτή και μελλοντικό πολίτη με περιβαλλοντική συνείδηση και κριτική σκέψη.

Τα παιδιά της Ομάδας ΕΥ ΖΗΝ 2018 - 2020 και η συντονίστριά τους, Ανδρέου Μαρία

Περιβαλλοντικός Όμιλος

Μέσα στο πλαίσιο των δράσεων του Περιβαλλοντικού Ομίλου, πραγματοποιήσαμε επίσκεψη στο Φράγμα της Αθαλάσσας που βρίσκεται στο εθνικό δασικό πάρκο Αθαλάσσας. Το φράγμα είναι ένας σημαντικός υδροβιότοπος, καθώς εκατοντάδες υδρόβια αποδημητικά πουλιά το χρησιμοποιούν ως ενδιάμεσο σταθμό κατά τη μετανάστευση ή για να ξεχειμωνιάσουν, ενώ πολλά είδη αναπαράγονται εκεί. Τα τελευταία χρόνια, λόγω των καλών βροχών που είχαμε κατά τη διάρκεια των χειμερινών μηνών, επισκέπτονται το φράγμα αρκετά σπάνια πουλιά αλλά και είδη που δεν είχαν παρατηρηθεί ξανά στην περιοχή. Το φράγμα αποτελεί έναν επίγειο παράδεισο για τα πουλιά και για μάς αποτέλεσε την ιδανικότερη ευκαιρία να θαυμάσουμε και να γνωρίσουμε από κοντά αυτό τον μοναδικό βιότοπο.

3... 2... 1... πείτε cheese!

Στις 14 του Φλεβάρη, επισκεφθήκαμε με την ομάδα του Φωτογραφικού Ομίλου την Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών στην παλιά Λευκωσία, όπου στεγάζεται ένα από τα τμήματα της Φωτογραφικής Εταιρίας Κύπρου (Φ.Ε.Κ). Εκεί ξεναγηθήκαμε στο κτήριο και ήρθαμε σε επαφή με τον κόσμο της φωτογραφίας. Τα μέλη της Φ.Ε.Κ μάς έδειξαν διάφορες παλιές, αλλά ταυτόχρονα και εντυπωσιακές φωτογραφικές μηχανές και τον τρόπο λειτουργίας

της κάθε μιας. Επίσης, παρακολουθήσαμε ένα ιδιαίτερα ενδιαφέρον φιλμάκι για την πρώτη φωτογραφία και την πρώτη selfie που τραβήχτηκε ποτέ στην ιστορία! Αξίζει να τονιστεί ότι μάς μίλησαν και για τον μαθητικό διαγωνισμό φωτογραφίας και παρακίνησαν πολλούς από εμάς να συμμετάσχουμε. Μετά το τέλος της ξενάγησης, κάναμε τη βόλτα μας στην παλιά Λευκωσία, περπατώντας στα στενά σοκάκια και βγάζοντας καθ' όλη τη διάρκεια της διαδρομής φωτογραφίες. Ήταν μια μοναδική εμπειρία, γεμάτη ξεχωριστές εικόνες, ευχάριστες στιγμές και πολλές - πολλές φωτογραφίες!

Θέκλα Πετροκώστα, Γ4

Όμιλος Τέχνης

Στο πλαίσιο της πρώτης συνάντησης Ομίλων, οι μαθητές και μαθήτριες του Ομίλου Τέχνης πειραματίστηκαν με το υλικό του πηλού, για να δημιουργήσουν επιτραπέζιες προστατευτικές βάσεις για ποτήρια (σουβέρ). Στα παιδιά δόθηκαν κατευθυντήριες οδηγίες εκ των προτέρων για τις τεχνικές που θα χρησιμοποιούσαν για τη μορφοποίηση της κατασκευής τους, όπως και για τα απαραίτητα υλικά και εργαλεία που θα χρειαζόταν να εφοδιαστούν για να φτιάξουν τα έργα τους.

Οι μαθητές την καθορισμένη ημέρα της συνάντησης ενθουσιασμένοι και με πολλή όρεξη εργάστηκαν, ξεδιπλώνοντας το καλλιτεχνικό τους ταλέντο. Διδάχτηκαν την αφαιρετική και προσθετική μέθοδο στην τέχνη της γλυπτικής και τα δημιουργήματά τους, τα οποία ήταν εμπνευσμένα από μοτίβα της φύσης, είχαν μεγάλη επιτυχία! Ελπίζουμε στο μέλλον σε μια νέα καλλιτεχνική συνάντηση.

Πολιτιστικός Όμιλος

Στις 14.2.20 στο πλαίσιο δράσεων των Ομίλων του Σχολείου μας, ο Πολιτιστικός Όμιλος επισκέφθηκε το Κέντρο Εικαστικών Τεχνών και Έρευνας του Ιδρύματος Κώστα και Ρίτας Σεβέρη στην οδό Ερμού στη Λευκωσία. Στόχος του Ιδρύματος, που αποτελεί έναν μη κερδοσκοπικό οργανισμό, είναι η προώθηση του πολιτισμού και της ειρηνικής συμβίωσης στην Κύπρο. Τα παιδιά είχαν την ευκαιρία να ξεναγηθούν από την ίδια τη Ρίτα Σεβέρη στους τέσσερις ορόφους του Κέντρου και να ταξιδέψουν νοερά από την Κύπρο του 18ου αιώνα στην Κύπρο του 20ου αιώνα, όπως καταγράφηκε μέσα από τη ματιά και τα πινέλα ξένων περιηγητών και καλλιτεχνών. Επίσης, θαύμασαν το δημιουργικό συνάντημα των ανθρώπων που έζησαν στο νησί μέσα από

μια μοναδική συλλογή από πίνακες ζωγραφικής και έργα τέχνης. Μεταξύ των εκθεμάτων παρατήρησαν επίσης κοστούμια, ενθυμήματα, βιβλία και αρχαιακό υλικό. Ευχαριστούμε το Ίδρυμα για την ευκαιρία που μάς έδωσε να φιλοξενηθούμε για λίγο στους χώρους του!

Έλενα Γεωργίου
Φιλόλογος

Όμιλος Τεχνολογίας

Στο πλαίσιο του μαθήματος «Σχεδιασμός και Τεχνολογία» και των Ομίλων του Γυμνασίου μας, στις 14/2/2020 επισκεφθήκαμε το Εθνικό Κέντρο Ελέγχου Ενέργειας στην Α.Η.Κ. Στον Όμιλο συμμετείχαν 24 μαθητές και οι καθηγητές Σχεδιασμού και Τεχνολογίας Λευτέρης Αθηνόδωρου, Ιωάννης Γιαπατής και η Β.Δ. Καλλισθένη Κυριάκου.

Το ηλεκτρικό ρεύμα είναι από τα πιο σημαντικά αγαθά στη ζωή μας, αφού το χρησιμοποιούμε συνεχώς στην καθημερινή μας ζωή, στην εργασία και στην ψυχαγωγία μας. Για να μπορούμε εμείς να έχουμε όλη την ώρα ηλεκτρικό ρεύμα, το Εθνικό Κέντρο Ελέγχου Ενέργειας της Α.Η.Κ φροντίζει και ελέγχει όλο το 24ωρο την παραγωγή και τη μεταφορά του, από τους παραγωγικούς σταθμούς και τα πάρκα ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στα σπίτια μας, στα σχολεία μας, στα εργοστάσιά μας. Οι δύο υπεύθυνοι μηχανικοί μάς εξήγησαν την καθημερινή δραστηριότητα του Εθνικού Κέντρου Ελέγχου Ενέργειας, και μάς ενημέρωσαν σε ποιες ενέργειες προβαίνουν όταν υπάρχουν προβλήματα στη διανομή ηλεκτρικού ρεύματος.

Εντυπωσιακό ήταν το εποπτικό σύστημα ελέγχου μέσω του οποίου επιτυγχάνεται η παρακολούθηση και διενεργείται ο έλεγχος του ηλεκτρικού συστήματος της Κύπρου σε πραγματικό χρόνο. Σε περιπτώσεις κρίσης έχει τη δυνατότητα να παρέχει εκ περιτροπής ηλεκτρικό ρεύμα σε όλες τις περιοχές της Κύπρου.

Κλείνοντας, ευχαριστούμε την Α.Η.Κ. που μάς έδωσε αυτή την ευκαιρία και σίγουρα θα θέλαμε να επαναλάβουμε την επίσκεψη και σε μελλοντικό στάδιο.

Λευτέρης Αθηνόδωρου
Υπεύθυνος Καθηγητής Ομίλου Τεχνολογίας

Όμιλος Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων

Ο Όμιλος Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων επισκέφτηκε το Γραφείο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Κύπρο, όπου οι μαθητές είχαν την ευκαιρία να πληροφορηθούν για τις χώρες - μέλη, τα σύμβολα, την οικονομική πολιτική της Ε.Ε, τους Ιδρυτές και την Ιστορία, καθώς και τα Όργανα και Οργανισμούς της Ε.Ε. Ακόμη, τα μέλη του ομίλου πληροφορήθηκαν για τις αρμοδιότητες, διαδικασίες, οργάνωση και κανόνες του Κοινοβουλίου. Οι Ευρωβουλευτές, Κύπριοι και άλλοι Ευρωπαίοι, ο τρόπος εκλογής τους, η κατανομή τους σε Πολιτικές Ομάδες, Επιτροπές και Αντιπροσωπίες ήταν ακόμη ορισμένα θέματα που παρουσιάστηκαν κατά την ενημερωτική διάλεξη. Τέλος, έγινε πληροφόρηση για τα δικαιώματα των Ευρωπαίων Πολιτών και για τα θέματα που απασχολούν το κοινοβούλιο. Οι μαθητές συμμετείχαν ενεργά υποβάλλοντας ή απαντώντας ερωτήματα και εκφράζοντας τις απόψεις τους. Η συγκεκριμένη επίσκεψη αποτέλεσε μια ενδιαφέρουσα εκπαιδευτική εμπειρία για τους μαθητές του ομίλου μας.

Ευρωπαϊκό πρόγραμμα ERASMUS+ K101

Κατά τη σχολική χρονιά 2019-20, καθηγητές του σχολείου μας έλαβαν μέρος σε σεμινάρια επιμόρφωσης στο εξωτερικό, στο πλαίσιο των Σχεδίων Κινητικότητας της Βασικής Δράσης 1 του Ευρωπαϊκού προγράμματος Erasmus+. Η κατάρτιση των εκπαιδευτικών του σχολείου μας επικεντρώθηκε σε τρόπους διαχείρισης της τάξης και στη χρήση νέων τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνίας σε τάξεις μεικτής ικανότητας. Οι εκπαιδευτικοί που συμμετείχαν διέδωσαν την αποκτηθείσα γνώση στο υπόλοιπο προσωπικό του σχολείου μέσα από σεμινάρια και δειγματικά μαθήματα που πραγματοποιήθηκαν εντός της σχολικής μονάδας.

Συγκεκριμένα, οι καθηγήτριες Καδή Κατερίνα της Πληροφορικής και Ανδρέου Μαρία της Βιολογίας έλαβαν μέρος στο πρόγραμμα με τίτλο «Project Based Learning in the Classroom: Setup, Integration and Reflection» που έγινε στη Φλωρεντία της Ιταλίας, το καλοκαίρι του 2019. Το πρόγραμμα προσέφερε τη δυνατότητα στις εκπαιδευτικούς να ενημερωθούν σε νέες μεθόδους διδασκαλίας μέσω της χρήσης projects. Ο καθηγητής Μαθηματικών, Παναγιώδης Στέφανος, έλαβε μέρος στο πρόγραμμα «ICT in Education» που έγινε στην Πράγα της Τσεχίας τον Νοέμβριο του 2019. Στο πρόγραμμα αυτό δόθηκε η ευκαιρία στον εκπαιδευτικό να έρθει σε επαφή με την εφαρμογή νέων τεχνολογιών στη διδασκαλία και να παρακολουθήσει δειγματικά μαθήματα σε σχολείο της Πράγας που εξειδικεύεται στη χρήση νέων τεχνολογιών.

Στέφανος Παναγιώδης
Καθηγητής Μαθηματικών

Βιωματικό Εργαστήρι Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Στις 3/3/2020 πραγματοποιήθηκε στο σχολείο μας Βιωματικό Εργαστήρι από Λειτουργό της Επιτροπής Προστασίας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, με θέμα τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και την προστασία τους. Το βιωματικό εργαστήρι παρακολούθησαν τα τμήματα Γ1 και Γ3. Τα παιδιά αποκόμισαν πολλές πληροφορίες για το μέγα αυτό ζήτημα, επιμορφώθηκαν και ενημερώθηκαν για τα δικαιώματά τους ως πολίτες της Κυπριακής Δημοκρατίας, αλλά και ως μέλη του ευρύτερου ευρωπαϊκού γίγνεσθαι!

Fifa Greek Community

Πολλοί έφηβοι προτιμούν να «περνούν» τον ελεύθερο τους χρόνο στον υπολογιστή και κυρίως παίζοντας παιχνίδια στο διαδίκτυο. Υπάρχουν δύο κατηγορίες παικτών: Οι αρχάριοι παίκτες και οι επαγγελματίες. Πολλοί καταφέρνουν και ξεχωρίζουν σ' αυτά και έχουν τη δυνατότητα να ασχοληθούν και επαγγελματικά στο χώρο του ηλεκτρονικού αθλήματος (esport). Επιπρόσθετα, πολλοί επιλέγουν να το ακολουθήσουν ως χόμπυ συνδυάζοντας το με εφαρμογές σε διάφορες ηλεκτρονικές πλατφόρμες (π.χ. You Tube, twitch, Facebook gaming). Είχαμε τη δυνατότητα να επικοινωνήσουμε με τον ειδήμονα, Έλληνα στην καταγωγή, Άγγελο Χωρέμη, ο οποίος είχε την καλή διάθεση να μάς απαντήσει στο ερώτημα για το πώς άρχισε να ασχολείται μ' αυτή τη μέθοδο παιχνιδιού και για το πώς βλέπει το fifa. Ανέφερε τα εξής: «Το fifa για μένα είναι μια ασχολία στον ελεύθερο μου χρόνο, και με το stream ασχολούμαι πολύ περισσότερο, καθώς βοηθάω κι άλλα άτομα για να κερδίσουν χρήματα ασχολούμενοι με το συγκεκριμένο παιχνίδι. Αν η ΕΑ είχε καλούς εξυπηρετητές δικτύου (servers) και το παιχνίδι απέδιδε όσο η εμπορευματοποίηση, μπορεί να έπαιζα και περισσότερο. Trading άρχισα βλέποντας άλλα άτομα να ασχολούνται με αυτό, είτε μέσω βίντεο, είτε μέσω παρακολούθησης δωρεάν «οδηγών» από άλλους traders και με αρκετή προσωπική εμπειρία και ακόμη θα' λεγα μαθαίνω από τα λάθη μου». Ο Άγγελος είναι ο ορισμός της επιτυχίας, μιας και δεν έχει προσθέσει κάποιο χρηματικό ποσό στο παιχνίδι. Σε ό,τι αφορά την ερώτηση που του έγινε ποια είναι η αγαπημένη του κάρτα ανέφερε χωρίς δεύτερη σκέψη τον gold Neymar Jr. Τα συγκεκριμένα παιχνίδια έχουν πολλούς έφηβους οπαδούς και ενθουσιάζουν ολοένα και περισσότερο όσους ασχολούνται μ' αυτά!

Σοφοκλής Σάββα, Γ1

Καλοθσοφαίριση: 'Αθλημα ζωής!

Η καλοθσοφαίριση είναι ένα ομαδικό άθλημα που με συναρπάζει και με το οποίο ασχολούμαι καθημερινά! Θυμάμαι τον εαυτό μου από την παιδική μου ηλικία να κρατώ μια μπάλα και να βάζω καλαθιές παρέα με τους φίλους και τους συμμαθητές μου. Στο άθλημα αυτό συμμετέχουν δέκα ή και παραπάνω άτομα/παίκτες και προϋποθέτει συγκέντρωση, τακτική και γρηγοράδα. Όπως όλα τα αθλήματα, εμπεριέχει τους κανόνες του, τους οποίους πρέπει οι αθλητές να τηρούν και να σέβονται. Είναι ένα άθλημα που σου χαρίζει αυτοπεποίθηση και καλλιεργεί την πειθαρχία.

Στο Γυμνάσιο Μακεδονίτισσας, έχουμε δημιουργήσει μια ομάδα καλαθόσφαιρας θηλέων και η προπονήτριά μας, αν και λίγο αυστηρή μαζί μας, μάς προτρέπει σε κάθε παιχνίδι να βάλουμε τα δυνατά μας και να παρουσιάσουμε τον καλύτερό μας εαυτό.

Πέρσι πραγματοποιήθηκαν αγώνες και καταφέραμε να πάρουμε την τέταρτη θέση παγκύπρια και το σημαντικότερο να κάνουμε περήφανο το σχολείο μας. Δυστυχώς, φέτος τα πράγματα άλλαξαν με την εμφάνιση της πανδημίας να ανατρέπει τα σχέδια όλων μας. Τα σχολεία έκλεισαν, οι ακαδημίες και πολλοί χώροι εργασίας. Το πιο πιθανόν είναι πως το πρωτάθλημα δεν θα συνεχιστεί. Διεξήχθη ένα παιχνίδι στο οποίο ήρθαμε αντιμέτωποι με την Αγγλική Σχολή και στο οποίο νικήσαμε, με αποτέλεσμα 40 - 32. Η ομάδα καλοθσοφαίρισης των αγοριών έφθασε μέχρι και τον ημιτελικό στους Περιφερειακούς Αγώνες!

Ευελπιστούμε πως κάποια στιγμή όλο αυτό το κακό θα κοπάσει και θα μπορέσουμε όλοι αλώβητοι να επιστρέψουμε στην καθημερινότητά μας!

Γεωργία Αλεξάνδρου, Β4

Πετοσφαίριση

Η πετοσφαίριση είναι ένα παιχνίδι που συνδυάζει συνεργασία, χάρη και δύναμη. Σε όποιο επίπεδο και να βρίσκεστε, το παιχνίδι απαιτεί τη γνώση βασικών δεξιοτήτων και ομαδικής εργασίας. Παίζεται από δύο ομάδες, αποτελούμενες από έξι παίκτες η κάθε μία, σε κλειστό γήπεδο διαστάσεων 18x9 μέτρων, χωρισμένο από ένα υψηλό φιλέ. Αντικειμενικός σκοπός κάθε ομάδας είναι να περάσει με τρεις προσπάθειες την μπάλα πάνω από το φιλέ στον χώρο της αντιπάλου της και να κερδίσει πόντο, αν η μπάλα αγγίξει το έδαφος. Το παιχνίδι τελειώνει όταν μία ομάδα κερδίσει τρία σετ. Η διαφορά της πετοσφαίρισης από τα άλλα ομαδικά αθλήματα είναι ότι δεν υπάρχει επαφή με τον αντίπαλο και αυτή η ιδιαιτερότητά του το κάνει να ξεχωρίζει. Λόγω αυτής της ιδιαιτερότητας η ψυχολογία στην πετοσφαίριση παίζει καθοριστικό ρόλο, γι' αυτό και ένας αθλητής της πετο-

σφαίρισης μπορεί κατά τη διάρκεια ενός αγώνα να παρουσιάσει μεγάλα σκαμπανεβάσματα στην απόδοσή του.

Παρόλο που η πλειοψηφία θεωρεί ως βασιλιά των ομαδικών αθλημάτων το ποδόσφαιρο, εντούτοις όποιος ασχοληθεί με την πετοσφαίριση καταλαβαίνει το πόσο μεγάλο ρόλο παίζει η τεχνική και το ταλέντο στο συγκεκριμένο άθλημα.

Κλεονίκη Παπαστεριανού, Γ1

Χρυσοπράσινο Φύλλο 2019 - 2021

Το σχολείο μας συμμετέχει και αυτή τη διετία στο περιβαλλοντικό πρόγραμμα Χρυσοπράσινο φύλλο. Πρόκειται για διακρατικό πρόγραμμα μεταξύ σχολείων Ελλάδας και Κύπρου. Τα παιδιά κάθε σχολείου επιλέγουν ένα περιβαλλοντικό πρόβλημα. Τη χρονιά αυτή το θέμα που επιλέξαμε να μελετήσουμε είναι: «Εισβολή στην Κύπρο από θαλάσσης».

Κατά τη διάρκεια αυτού του πρώτου χρόνου συμμετοχής μας και μετά την επιλογή των μαθητών και μαθητριών που αποτελούν την ομάδα μας, προγραμματίσαμε ποικιλία δραστηριοτήτων και οι χρυσοπράσινοι μαθητές και μαθήτριές μας, δηλώνουν παρόντες σε κάθε περιβαλλοντική δράση του σχολείου. Το Ελλαδικό σχολείο με το οποίο έχουμε αρχίσει συνεργασία είναι το Γυμνάσιο Ιεράς Μητρόπολης Πειραιά. Η πρώτη επίσκεψη της κας Εύης Μηνα στο Γυμνάσιο Ιεράς Μητρόπολης Πειραιά, έγινε τον Δεκέμβριο του 2019 και η συνεργασία μεταξύ των δυο σχολείων έχει ξεκινήσει.

Όσον αφορά τις δραστηριότητές μας στην Κύπρο, οργανώσαμε επίσκεψη στο χωριό Καλοπαναγιώτης. Μέσα από την επίσκεψή μας αυτή είχαμε την ευκαιρία να μελετήσουμε την αρχιτεκτονική του χωριού, να βολτάρουμε στα παλιά του δρομάκια και να δούμε τα θειούχα νερά για τα οποία φημίζεται το χωριό. Η εκδρομή μας συνεχίστηκε με επίσκεψη και ξενάγηση στο Μοναστήρι του Αγίου Ιωάννη του Λαμπαδιστή. Τελευταίος σταθμός της εκδρομής μας αποτέλεσε ο υδατοφράκτης του Καλοπαναγιώτη και το ιχθυοτροφείο που βρίσκεται δίπλα από αυτόν, όπου εκτρέφονται κυρίως πέστρες. Οι υπεύθυνοι μάς ξενάγησαν στον χώρο, ενώ μάς

ανέφεραν και πολλές πληροφορίες για τα δυο είδη ψαριών που έχουν εισβάλει στον θαλάσσιο χώρο της Κύπρου και προκαλούν προβλήματα στο οικοσύστημα: τον λαγοκέφαλο και το λεοντόψαρο.

Η εισβολή αυτών των δυο ειδών ψαριών στον θαλάσσιο χώρο της Κύπρου, αποτελεί το θέμα που έχουμε επιλέξει να μελετήσουμε ως σχολείο για το πρόγραμμα Χρυσοπράσινο φύλλο. Οι μαθητές και μαθήτριες του προγράμματος, έχουν μαζέψει πολλές πληροφορίες για αυτά τα δυο είδη ψαριών και ο αριθμός δραστηριοτήτων που είχαμε προγραμματίσει να αρχίσουν από τον Μάρτιο και μετά ήταν αυξημένος. Η πανδημία όμως, λόγω της εξάπλωσης του κορωνοϊού, έχει βάλει φρένο στις όποιες δραστηριότητες είχαμε προγραμματίσει ... Εν τούτοις, η ομάδα μας πρωτοστάτησε στη δημιουργία βοτανόκηπου στην εσωτερική αυλή του σχολείου, καθώς επίσης συμμετέχει στο πρόγραμμα «Τηναγκίνηση». Υποσχόμαστε κατά την επόμενη σχολική χρονιά να επανέλθουμε δριμύτεροι!!

Η ομάδα Χρυσοπράσινου Φύλλου 2019 - 2021 και οι υπεύθυνοι καθηγητές Μάριος Χατζηρούσος (Βιολογός) και Εύη Μηνά (Χημικός)

Το «Ευ Ζην» είναι ένα διετές Πρόγραμμα Αγωγής Υγείας στο οποίο συμμετέχουν 13 σχολεία παγκυπρώς. Τον συντονισμό του προγράμματος έχει αναλάβει και για αυτή τη διετία η κ. Μαρία Ανδρέου (Βιολόγος). Υπεύθυνη Β.Δ. είναι η κ. Μαρία Λαμπρίδου (Φυσικός). Το θέμα του προγράμματός μας είναι: «Ο Υπερκαταναλωτισμός» - υπερκαταναλωτισμός στη σύγχρονη κοινωνία, προεκτάσεις και τρόποι διαχείρισής του. Η επιλογή του συγκεκριμένου θέματος οφείλεται στο γεγονός ότι διαπιστώσαμε, έπειτα από σχετική έρευνα και μελέτη, πως είναι πολύ λίγοι οι συνάνθρωποί μας που προμηθεύονται υλικά αγαθά που έχουν πραγματικά ανάγκη και δεν είναι σπάταλοι. Αυτό και μόνο το γεγονός πρέπει να μάς προβληματίζει όλους, ιδιαίτερα τη σημερινή εποχή!

Το γεγονός ότι ένας άνθρωπος επιδίδεται κατά καιρούς σε υπερκατανάλωση αγαθών ως «θεραπεία» για την ήπια μελαγχολία ή την πλήξη, μπορεί να οδηγήσει σε εξάρτηση. Η υπερκατανάλωση αγαθών ως εξάρτηση έχει να κάνει με την αγορά πολύ περισσότερων προϊόντων από όσα χρειάζεται κανείς, χωρίς να μπορεί να διατηρηθεί ο έλεγχος, και ειδικά όταν τα εν λόγω προϊόντα δεν χρησιμοποιούνται από τον άνθρωπο μετά την αγορά.

Το πρόβλημα μπορεί να ξεκινήσει όταν το άτομο διαπιστώσει ότι μετά από κάποια αγορά αισθάνεται καλύτερα. Η βελτιωμένη όμως διάθεση - τις πλείστες φορές - είναι πρόσκαιρη, αλλά το άτομο μπορεί να υιοθετήσει αυτή τη συμπεριφορά ως έναν «αποτελεσματικό» τρόπο αντιμετώπισης δυσάρεστων συναισθηματικών καταστάσεων, μπαίνοντας έτσι σε έναν κύκλο εξάρτησης.

Σε σχέση με το πρόγραμμα, καταρτίσαμε αρχικά τις ομάδες μαθητών (περίπου 25 - 29 άτομα), αλλά και καθηγητών που θα εμπλέκονταν σε αυτό, με την αναγκαία φυσική τροποποίηση των ομάδων από τη μια σχολική χρονιά στην επόμενη.

Τον πρώτο χρόνο θέσαμε τους στόχους, καθώς και τις δραστηριότητες που θα οργανώναμε, ώστε να μας βοηθήσουν να προβληματιστούμε και να αναρωτηθούμε αν όλα τα προϊόντα που αγοράζουμε τα χρειαζόμαστε πραγματικά, ή μήπως αρκετά από αυτά που αγοράζουμε είναι αχρείαστα και πολλές φορές επιβαρύνουν το περιβάλλον. Ακολουθεί μια σύντομη παρουσίαση - αφήγηση

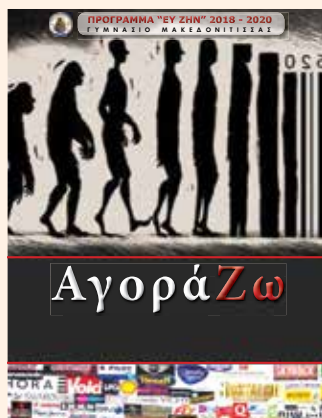
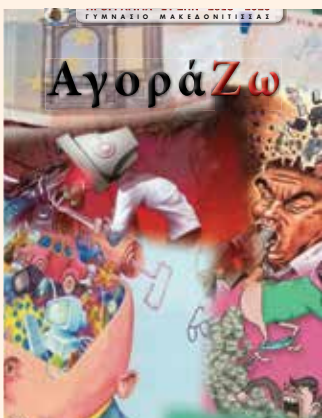
των δράσεων που έγιναν για την επίτευξη των στόχων μας, συνοδευόμενη από πλούσιο φωτογραφικό υλικό.

Στο πλαίσιο της πρώτης χρονιάς, ετοιμάστηκε σχετικό ερωτηματολόγιο το οποίο δόθηκε σε μαθητές και έτυχε επεξεργασίας. Το ερωτηματολόγιο απαντήθηκε από ένα μεγάλο και αντιπροσωπευτικό αριθμό μαθητών του σχολείου μας, που φοιτά στην Α', Β' και Γ' τάξη αντίστοιχα (τρία τμήματα από κάθε επίπεδο). Σημειώνουμε ότι η επιλογή των τμημάτων από κάθε επίπεδο ήταν τυχαία. Τα ερωτηματολόγια έτυχαν ανάλυσης και επεξεργασίας, ώστε να εξαχθούν αποτελέσματα και συμπεράσματα από μια υποομάδα των μαθητών του προγράμματος.

Ομάδα μαθητών συμπληρώνει το ανώνυμο ερωτηματολόγιο.

Παράλληλα, για τον σκοπό αυτό, μια άλλη υποομάδα μαθητών ετοίμασε αφίσες ευαισθητοποίησης γύρω από το θέμα, οι οποίες τυπώθηκαν και τοποθετήθηκαν σε όλες τις ειδικές αίθουσες και τμήματα του σχολείου, με στόχο την ευαισθητοποίηση όλων των μαθητών, καθηγητών, καθώς και των επισκεπτών στη σχολική μας μονάδα.

Οι τρεις αφίσες που έφτιαξαν οι μαθητές μας και κοσμούν ειδικές αίθουσες, αλλά και κοινόχρηστους χώρους του σχολείου μας.

Άλλη ομάδα μαθητών που συμμετείχαν στο πρόγραμμα ανέλαβε και ετοίμασε λίγα λόγια γύρω από το θέμα του προγράμματος, ώστε να αναρτηθούν στην ιστοσελίδα του σχολείου μας αλλά και να περιληφθούν - στην καθόλα τα έτη - πετυχημένη έκδοση εφημερίδας του σχολείου μας, με τον τίτλο «Εν Πλω».

Οι δράσεις του πρώτου έτους ολοκληρώθηκαν με την πολύ ενδιαφέρουσα παρουσίαση - που καθήλωσε τους μαθητές μας - από τη Δρ. Ξένια Χατζηχαράλαμους, Καθηγήτρια Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου Λευκωσίας. Μέσα από την παρουσίαση, αλλά και την ταυτόχρονη αλληλεπίδραση με τους μαθητές του προγράμματος, η ομιλήτρια εξήγησε πόσο πιο ευχάριστα και ωφέλιμα για τον ψυχισμό είναι τα συναισθήματα που προσφέρουν οι δραστηριότητες, οι οποίες δεν αφορούν την απόκτηση αγαθών, αλλά απεναντίας αφορούν περιπτώσεις κοινωνικής συναναστροφής, καθώς επίσης εμπειρίες ταξιδιών και εκδρομών. Τόνισε επίσης πόσο σημαντικό είναι να αναγνωρίζουμε πότε χρειαζόμαστε βοήθεια, ιδιαίτερα σε περιπτώσεις εθισμού και εξάρτησης

από τις αγορές, αλλά και την κοινωνική πίεση που πιθανόν να βιώνουμε από τον περίγυρο.

Κατά το δεύτερο έτος έγινε επανασύσταση της ομάδας, επαναξιολόγηση των στόχων που τέθηκαν και πλάνο δράσης, ώστε να ολοκληρωθούν όλες οι προγραμματισμένες δραστηριότητες. Καθορίστηκαν σύντομες εβδομαδιαίες συναντήσεις εκτός διδακτικού χρόνου, κάθε Τρίτη, το α' διάλειμμα στο εργαστήριο Βιολογίας για συντονισμό, ανατροφοδότηση και προώθηση εργασιών. Το πρόγραμμα λειτούργησε συνάμα και ως ανεξάρτητος Όμιλος με στόχο την - όσο το δυνατόν - λιγότερη απώλεια διδακτικού χρόνου, αφού οι μαθητές που τον απαρτίζουν προέρχονται από πολλά και διαφορετικά τμήματα.

Μια ομάδα παιδιών ανέλαβε τη δημιουργία πινακίδων για ευαισθητοποίηση της μαθητικής κοινότητας και του προσωπικού, αλλά και των επισκεπτών του σχολείου. Επιλέχθηκε η κεντρική πινακίδα του σχολείου, καθώς και η κινητή πινακίδα του εργαστηρίου Βιολογίας με τους μαθητές του σχολείου μας να επισκέπτονται το εργαστήριο εβδομαδιαίως, στο πλαίσιο του μαθήματος Βιολογίας.

Στην αναζήτησή μας, για να προτείνουμε αλλά και να δοκιμάσουμε εναλλακτικές δραστηριότητες που να γεμίζουν τον ελεύθερο μας χρόνο ευχάριστα και αποφεύγοντας τον υπερκαταναλωτισμό, είχαμε την ευκαιρία - μέσα από την επίσκεψή μας στο Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου - να παρακολουθήσουμε τη θεατρική παράσταση «Η Τριλογία του Παραθερισμού». Η παρακολούθηση της παράστασης έγινε στις 08/12/19, ημέρα Κυριακή και υπό την επίβλεψη - συνοδεία των καθηγητριών του σχολείου μας, Ανδρέου Μαρίας και Μεσομέρη Κάλιας. Οι μαθητές είχαν την ευκαιρία να απολαύσουν την εξαιρετική και επίκαιρη παράσταση, μέσα από την οποία ο Κάρλο Γκολντόνι, ένας από τους σημαντικότερους κωμωδιογράφους όλων των εποχών, καυτηριάζει τη μανία για σπατάλη και επίδειξη, που οδηγεί στην ηθική κρίση και την οικονομική καταστροφή.

Δυστυχώς, η αποστολή μας δεν μπόρεσε να ολοκληρωθεί στο 100% λόγω της λήψης μέτρων πρόληψης για τον περιορισμό της εξάπλωσης της πανδημίας του κορωνοϊού - COVID 19 - που έφτασε στη χώρα μας, οδηγώντας στην αναστολή λειτουργίας των σχολικών μονάδων. Δράσεις που αφορούσαν τη δημιουργία τρισδιάστατου κολάζ, την ετοιμασία ενός βίντεο ευαισθητοποίησης από μεγάλη ομάδα μαθητών, αλλά και την παρουσίαση ακόμη δύο ομιλητών δεν έχει καταστεί δυνατόν να αποπερατωθούν μέχρι και σήμερα 30/04/20. Μέσα από αυτό τον σύντομο απολογισμό του όμορφου και συνάμα περιπετειώδους ταξιδιού μας, θα θέλαμε να ενημερώσουμε στο παρόν στάδιο όλους εσάς για όλα όσα μας δόθηκε η ευκαιρία να ζήσουμε τα τελευταία δύο συναπτά σχολικά έτη.

Η Δρ Ξένια Χατζηχαράλαμους, Καθηγήτρια Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου Λευκωσίας εν ώρα δράσης μαζί με την ομάδα ΕΥ ΖΗΝ.

Ομάδα κοριτσιών ετοιμάζει τις πινακίδες και αναρτά το υλικό που προέρχεται από ιδέες όλων των παιδιών που συμμετείχαν στο όμορφο αυτό ταξίδι, ώστε να μεταφέρουν το μήνυμα του προγράμματος σε όλη τη σχολική κοινότητα!

Η κεντρική πινακίδα στην είσοδο του σχολείου

Η κινητή πινακίδα του εργαστηρίου Βιολογίας

Η αφίσα της θεατρικής παράστασης

Η ομάδα του Ευ Ζην στη θεατρική παράσταση

Με αγάπη, τα παιδιά της Ομάδας ΕΥ ΖΗΝ 2018-2020 και η συντονίστριά τους, Ανδρέου Μαρία.

Κρυπτόλεξο

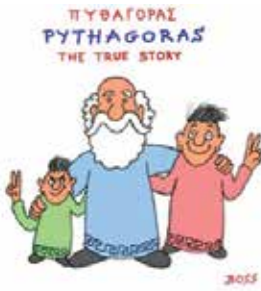
Κ	Ρ	Σ	Π	Δ	Η	Μ	Ο	Κ	Ρ	Α	Τ	Ι	Α	Ε
Σ	Π	Η	Λ	Α	Ι	Ο	Γ	Ρ	Α	Φ	Ι	Ε	Σ	Τ
Ζ	Η	Ν	Θ	Ν	Θ	Ι	Ρ	Β	Δ	Ο	Ψ	Α	Ω	Χ
Κ	Σ	Ε	Θ	Α	Ρ	Η	Ε	Α	Ο	Ι	Χ	Ζ	Τ	Ζ
Λ	Π	Ι	Ν	Κ	Τ	Ζ	Ν	Ω	Ρ	Ν	Π	Θ	Ξ	Ι
Ο	Α	Λ	Ρ	Τ	Η	Κ	Ε	Α	Μ	Ι	Α	Ρ	Ζ	Γ
Τ	Ρ	Ο	Φ	Ο	Σ	Υ	Λ	Λ	Ε	Κ	Τ	Η	Σ	Κ
Κ	Τ	Σ	Τ	Ρ	Ε	Ν	Φ	Α	Μ	Ε	Υ	Ε	Ω	Ο
Ν	Η	Ζ	Ψ	Α	Α	Η	Α	Χ	Φ	Σ	Ρ	Ι	Λ	Υ
Ω	Τ	Θ	Ζ	Λ	Ξ	Γ	Ρ	Α	Ι	Ε	Α	Δ	Ο	Ρ
Σ	Α	Ε	Λ	Ζ	Τ	Ο	Α	Π	Δ	Ρ	Ν	Ω	Ν	Α
Ο	Χ	Ε	Χ	Ω	Ζ	Σ	Ω	Τ	Α	Κ	Ν	Λ	Α	Τ
Σ	Π	Υ	Ρ	Α	Μ	Ι	Δ	Ε	Σ	Ω	Ι	Ι	Σ	Φ
Α	Γ	Α	Λ	Μ	Α	Τ	Ι	Δ	Ι	Α	Α	Α	Π	Χ
Κ	Ζ	Ε	Λ	Θ	Κ	Λ	Ε	Ι	Σ	Θ	Ε	Ν	Η	Σ

ΟΔΗΓΙΕΣ: Να βρείτε τις 20 κρυμμένες λέξεις που σχετίζονται με την αρχαία ιστορία!

ΛΥΣΕΙΣ:

- 1. ΣΤΑΡΤΗ
- 2. ΤΥΡΑΝΝΙΑ
- 3. ΑΘΗΝΑ
- 4. ΚΝΕΙΣΘΕΝΗΣ
- 5. ΖΙΓΚΟΥΡΑΤ
- 6. ΦΑΡΑΩ
- 7. ΑΓΝΑΜΑΤΙΑ
- 8. ΝΕΙΝΟΣ
- 9. ΜΕΜΦΙΔΑ
- 10. ΚΝΟΣΟΣ
- 11. ΠΥΡΑΜΙΔΕΣ
- 12. ΤΡΟΦΟΣΥΝΑΚΤΗΣ
- 13. ΣΠΗΝΑΙΟΓΡΑΦΙΕΣ
- 14. ΚΥΝΗΤΟΣ
- 15. ΦΟΙΝΙΚΕΣ
- 16. ΕΙΔΩΛΙΑ
- 17. ΣΟΛΩΝΑΣ
- 18. ΑΠΕΛΛΑ
- 19. ΑΝΑΚΤΟΡΑ
- 20. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Aspasia Zivanos, A4

Κρυπτόλεξο αρχαίας Αθήνας

Σ	Α	Γ	Β	Α	Σ	Ι	Λ	Ε	Ι	Α
Ο	Ε	Δ	Ε	Τ	Ζ	Κ	Η	Θ	Ω	Δ
Λ	Π	Ι	Ο	Υ	Ξ	Λ	Ν	Μ	Ψ	Η
Ω	Ρ	Α	Σ	Ρ	Π	Ε	Υ	Χ	Ω	Μ
Ν	Δ	Κ	Γ	Α	Β	Ι	Ψ	Α	Κ	Ο
Α	Ζ	Ρ	Ι	Ν	Χ	Σ	Η	Θ	Υ	Κ
Σ	Η	Ο	Ε	Ν	Η	Θ	Κ	Μ	Λ	Ρ
Α	Θ	Π	Ν	Ι	Ζ	Ε	Ε	Λ	Ω	Α
Υ	Ψ	Ο	Φ	Α	Ω	Ν	Ψ	Ι	Ν	Τ
Η	Μ	Λ	Ρ	Δ	Κ	Η	Υ	Μ	Α	Ι
Ρ	Λ	Η	Χ	Ζ	Θ	Σ	Ν	Λ	Σ	Α
Β	Σ	Ι	Γ	Ε	Υ	Φ	Ρ	Κ	Λ	Ι
Π	Α	Ν	Α	Θ	Η	Ν	Α	Ι	Α	Ο
Τ	Ψ	Δ	Σ	Ι	Ε	Β	Π	Ξ	Κ	Α
Σ	Ο	Ξ	Ν	Υ	Α	Φ	Ζ	Δ	Η	Ω
Β	Κ	Ο	Δ	Ρ	Ο	Σ	Ψ	Α	Υ	Π
Ο	Σ	Τ	Ρ	Α	Κ	Ι	Σ	Μ	Ο	Σ

ΟΔΗΓΙΕΣ: Υπάρχουν 12 λέξεις που σχετίζονται με την αρχαία Αθήνα. Οι λέξεις είναι γραμμένες κάθετα, οριζόντια αλλά και διαγώνια!

ΛΥΣΕΙΣ:

Σ	Ο	Ψ	Ξ	Ι	Κ	Υ	Δ	Ι	Ζ	Ο
Π	Λ	Υ	Μ	Ξ	Ο	Δ	Υ	Ο	Κ	Β
Ω	Η	Υ	Ζ	Φ	Υ	Λ	Ν	Ξ	Ο	Ζ
Υ	Κ	Ξ	Υ	Θ	Ξ	Ι	Ζ	Υ	Μ	Ι
Ο	Υ	Ι	Υ	Ν	Η	Θ	Υ	Ν	Υ	Β
Ι	Υ	Κ	Δ	Φ	Λ	Ξ	Ζ	Ι	Ζ	Β
Υ	Ζ	Υ	Ν	Ξ	Θ	Ζ	Χ	Η	Υ	Δ
Ι	Υ	Ν	Λ	Η	Κ	Ζ	Δ	Υ	Ν	Η
Ι	Ν	Ι	Μ	Ν	Ο	Υ	Φ	Ο	Μ	Λ
Υ	Ω	Υ	Ξ	Ξ	Ζ	Ι	Ν	Υ	Θ	Υ
Δ	Υ	Ν	Κ	Θ	Η	Ν	Ξ	Ο	Η	Ξ
Κ	Λ	Θ	Η	Ξ	Χ	Ν	Ι	Δ	Ζ	Ν
Ο	Κ	Υ	Μ	Ι	Β	Υ	Ζ	Κ	Υ	Ν
Ν	Ω	Χ	Λ	Ξ	Υ	Δ	Ζ	Υ	Δ	Ω
Η	Μ	Ν	Ν	Υ	Ξ	Λ	Ο	Ι	Υ	Ω
Δ	Ω	Θ	Η	Κ	Ζ	Ι	Ξ	Υ	Ξ	Ο
Υ	Ι	Ξ	Υ	Ι	Ζ	Υ	Β	Ζ	Υ	Ξ

Simoni Chatzigeorgiou, A4

Ρητά

Δεν είμαστε υπεύθυνοι μόνο γι' αυτό που κάνουμε, αλλά και γι' αυτό που δεν κάνουμε.
Μολιέρος, 1622-1673, Γάλλος θεατρικός συγγραφέας

Παιδεία τοῖς μὲν νέοις σωφροσύνη, τοῖς δὲ πένησι πλοῦτος, τοῖς δὲ πλοῦσιος κόσμος. (Ἡ παιδεία γιὰ τοὺς νέους εἶναι σωφροσύνη, γιὰ τοὺς φτωχοὺς πλοῦτος καὶ γιὰ τοὺς πλοῦσιους στολίδι.)
Διογένης, 410-323 π.Χ., Κυνικός φιλόσοφος

Ἡ παιδεία, καθάπερ εὐδαίμων χώρα, πάντα τ' ἀγαθὰ φέρει. (Ἡ μόρφωση, ὅπως ακριβῶς μιὰ εὐφορὴ γῆ, φέρνει ὅλα τὰ καλὰ.)
Σωκράτης, 469-399 π.Χ., Φιλόσοφος

Ἡ ἐλευθερία ἐνός ἀτόμου πρέπει νὰ φτάνει ὡς τὸ σημεῖο πὺν δὲν παραβιάζει τὴν ἐλευθερία τῶν ἄλλων.
John Stuart Mill, 1806-1873, Ἀγγλὸς φιλόσοφος

Ἀν σκέφτεσαι γιὰ ἓνα χρόνο, φύτεψε ἓνα σπόρο. Ἀν σκέφτεσαι γιὰ δέκα χρόνια, φύτεψε ἓνα δέντρο. Ἀν σκέφτεσαι γιὰ 100 χρόνια, δίδαξε ἀνθρώπους.
Κομφούκιος

Ἡράκλειτος ἔλεγε τὴν παιδείαν ἕτερον ἥλιον εἶναι τοῖς πεπαιδευμένοις. (Ὁ Ἡράκλειτος ἔλεγε πῶς ἡ παιδεία εἶναι ἄλλος ἓνας ἥλιος γιὰ τοὺς μορφωμένους.)
Ἡράκλειτος, 544-484 π.Χ.

Ὅποιος ἐλεύθερα συλλογᾶται, συλλογᾶται καλᾶ.
Ρήγας Φεραῖος, 1757-1798, Ἐθνομάρτυς

Ὁ μέτριος δάσκαλος μιλάει. Ὁ καλὸς δάσκαλος ἐξηγεῖ. Ὁ ἐξαιρετικὸς δάσκαλος δείχνει. Ὁ μεγάλος δάσκαλος ἐμπνέει.
William Arthur Ward (Συγγραφέας, 1921-1994)

Πες μου καὶ θὰ ξεχάσω. Δείξε μου καὶ ἴσως νὰ θυμάμαι. Κάνε με νὰ τὸ βιώσω καὶ θὰ τὸ καταλάβω.
Κινέζικη παροιμία

Γνώρισα τὴν Ἀγάπη, σ' ἔζησα πια, ζωὴ! *Κωστής Παλαμάς, 1859-1943, Ποιητής*

Ὁι ἀληθινοὶ φίλοι εἶναι σαν τ' ἀστέρια. Μπορεῖς νὰ τοὺς ἀναγνωρίσεις μόνο ὅταν γύρω εἶναι σκοτάδι.
Bob Marley, 1945-1981, Τζαμαϊκανὸς τραγουδιστὴς τῆς Ρέγκε

Ἡ εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου συνίσταται στὴ μόρφωση καὶ στὴν παιδεία, καὶ ὄχι στὰ ἀγαθὰ πὺν δίνει καὶ παίρνει ἡ τύχη.
Πλούταρχος, Ἑλληνας ἱστορικὸς καὶ βιογράφος (περ. 45 μ.Χ-120)

Ἡ Ἀγάπη εἶναι ἡ ὁμορφιά τῆς ψυχῆς.
Ἱερός Ἀυγουστίνος, 354-430, Ἄγιος

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς τί κτῆμα συμφορώτατον εἶπε: «φίλος βέβαιος». (Ὁ Σωκράτης ὅταν ρωτήθηκε ποιο εἶναι τὸ ἀπόκτημα πὺν συμφέρει περισσότερο εἶπε: «ὁ σταθερὸς φίλος».)
Σωκράτης, 469-399 π.Χ., Φιλόσοφος

Ἡ εὐτυχία εἶναι πράγμα ἀπλό καὶ λιτοδαίτο - ἓνα ποτήρι κρασί, ἓνα κάστανο, ἓνα φτωχικὸ μαγκαλάκι, ἡ βουὴ τῆς θάλασσας. Τίποτα ἄλλο.
Νίκος Καζαντζάκης, 1883-1957, Ἑλληνας συγγραφέας

Συγκέντρωση ρητῶν ἀπὸ τὸ διαδίκτυο: Ἐλένη Πλουτάρχου, Β6
Αμαλία Ἰωάννου, Β6

